

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

D E C I Z I E

cu privire la recurs

învinuirea lui

Marcel Grițunic

(art. 324 alin. (3) lit. a) Cod penal)

(Dosarul nr. Ira-783/2024
Nr. PIGD 1-15115259-01-Ira-22042024)

Recursul procurorului admis în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) CPP, deoarece decizia instanței de apel se bazează pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; Obligația instanței de a aprecia probele în ansamblu, prin coroborare; Pronunțarea, după convocarea părților în ședință, a unei hotărâri noi de condamnare; Stabilirea legii penale mai blânde; Individualizarea pedepsei pentru infracțiunile de corupție.

23 aprilie 2026

Au examinat anterior cauza judecătorești:

Instanța de fond: Silvia Slobodzean

Instanța de apel: Igor Mânăscurtă, Oxana Robu, Silvia Gîrbu

Textul corespunde originalului

Judecând în ședință publică recursul în cauza penală privind învinuirea lui Marcel Grițunic,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stella Bleșceaga, *Președinte*,

Leonid Chirtoacă,

Alexandru Negru, *judecători*,

cu participarea grefierului Elena Beșlea,

constată următoarele:

ASPECTE GENERALE ȘI DE PROCEDURĂ

1. Marcel Grițunic s-a născut în 1981 în r-nul Florești. El a fost învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (3) lit. a) Cod penal (coruperea pasivă cu extorcarea, acceptarea și primirea banilor ce nu i se cuvin, de către o persoană cu funcție de demnitate publică, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercițiul funcției). El a fost apărât de avocații Gheorghe Malic și Angela Procopciuc.

2. Cauza penală a fost examinată în procedură generală. Prin sentința [Judecătoriei Strășeni, sediul Central](#), din 08 februarie 2019, Marcel Grițunic a fost achitat pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

3. Procurorii Vitalie Galeru și Valentina Bradu au declarat apel și apel suplimentar. Ei au solicitat casarea sentinței de achitare și pronunțarea unei hotărâri de condamnare. Prin decizia din 21 februarie 2024, [Curtea de Apel Chișinău](#) a respins apelul și apelul suplimentar.

4. La 22 aprilie 2024, procurorul din Procuratura de circumscripție Chișinău, Oleg Popov, a declarat recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 7) Cod de procedură penală. El solicită casarea deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei.

5. Urmărirea penală a fost pornită la 05 noiembrie și s-a terminat la 30 noiembrie 2015. Prima instanță a examinat cauza în perioada 14 decembrie 2015 – 08 februarie 2019. Instanța de apel a judecat cauza în perioada 06 martie 2019 - 21 februarie 2024. La 22 aprilie 2024, dosarul a ajuns la Curtea Supremă de Justiție.

6. La 14 noiembrie 2025, completul a dispus organizarea unei ședințe publice la 15 ianuarie 2026. La ședință s-au prezentat procurorul Cătălin Scutelnic, apărătorii Angela Procopciuc, Gheorghe Malic, Marcel Grițunic și martorul Vadim Creciun. În ședință, apărătorul Angela Procopciuc a depus cerere de recuzare a procurorului Cătălin Scutelnic, deoarece acesta nu ar fi competent să susțină recursul, deoarece nu era procuror anticorupție. Totodată, apărătorul Gheorghe Malic a susținut cererea respectivă, formulând suplimentar o cerere

verbală în completarea motivelor de recuzare. Cererile de recuzare au fost respinse.

ÎN FAPT

a. Învinuirea adusă

7. Marcel Grițunic este acuzat că, în ianuarie 2015, atunci când exercita funcția de procuror în Procuratura raionului Nisporeni și conducea urmărirea penală în cauza nr. 2014240473, începută la 24 decembrie 2014 pe faptul fabricării și punerii în circulație a semnelor bănești false, a extorcat, acceptat și primit de la Vadim Creciun, tatăl persoanei suspecte, suma de 500 de dolari SUA și 2000 de lei, în scopul adoptării unei hotărâri favorabile în raport cu Angela Creciun. Aceste acțiuni au fost încadrate de organul de urmărire penală în baza art. 324 alin. (3) lit. a) Cod penal.

b. Probele

8. La 04 noiembrie 2015, Vadim Creciun a depus la Direcția Generală Urmărire Penală a CNA o plîngere verbală în care a indicat că procurorul Marcel Grițunic a pretins, extorcat și primit bani cu scopul de a nu trage la răspundere penală pe fiica sa, Angela Creciun. Ea era suspectată de punerea în circulație a mijloacelor bănești false, iar cauza penală era în gestiunea procurorului Grițunic. El a declarat că, la 17 ianuarie 2015, împreună cu soția, s-a deplasat la biroul de serviciu al procurorului, unde i-au transmis suma de 2.000 de lei și 200 de dolari SUA. Grițunic a pretins încă 300 de dolari SUA. La 21 ianuarie 2015, el i-a transmis și această sumă. Grițunic i-a asigurat verbal că va „soluționa pozitiv” întrebarea în favoarea fiicei lor. În octombrie 2015, el a plecat la biroul lui Grițunic să afle soarta dosarului penal în privința fiicei sale. Acesta l-a asigurat că va pleca la Chișinău și va soluționa întrebarea. La 03 noiembrie 2015, el a observat că fiica sa a fost anunțată în căutare și a plecat la Grițunic să se clarifice. El i-a zis că nu a fost posibil de evitat tragerea la răspundere penală a fiicei și că îi va restitui banii la 05 noiembrie 2015. El a exprimat acordul de a colabora cu CNA pentru documentarea faptelor. Plîngerea a fost consemnată printr-un proces verbal înregistrat la 04 noiembrie 2015 ora 16:17. (f.d. 3, vol. I).

9. La 04 noiembrie 2015 ora 14:15, Vadim Creciun a fost audiat în calitate de martor. El a relatat faptele specificate în plîngere. A adăugat că știa de la IP Nisporeni că dosarul este în gestiunea lui Marcel Grițunic. El a hotărît să discute cu procurorul și s-a deplasat la el cu soția sa Maria Creciun. Grițunic i-a spus soției să iasă din încăpere, iar când au rămas singuri, l-a informat că fiica sa riscă închisoare de la 10 la 20 de ani. La întrebarea lui Creciun ce trebuie de făcut pentru a evita răspunderea, el a dat de înțeles că trebuie mijloace bănești. Atunci el a plasat 2.000 de lei, pe care îi avea la sine, într-o mapă de pe biroul procurorului. După ce s-a interesat ce sumă este în mapă, Grițunic i-a comunicat că este insuficientă. La întrebarea ce sumă este suficientă, a indicat pe o filă suma de 500 de dolari SUA. Atunci când i-a comunicat lui Grițunic că nu dispune de

asemenea bani, acesta i-a reiterat că suspecta riscă de la 10 la 20 de ani de închisoare. De la soția sa, care aștepta în fața procuraturii, el a luat 200 de dolari și i-a transmis procurorului. S-a înțeles cu acesta că 300 de dolari îi va transmite în decursul unei săptămîni. La 21 ianuarie 2015, el i-a transmis și suma restantă. La aceeași dată, Grițunic l-a asigurat verbal că va hotărî întrebarea în favoarea fiicei lor. În octombrie 2015, împreună cu soția, el s-a deplasat la Procuratura Nisporeni pentru a discuta cu Grițunic despre situația fiicei. Ei au încercat să înregistreze discuția cu telefonul, însă procurorul i-a indicat să deconecteze telefonul și a cerut ca Maria Creciun să iasă din încăpere. Grițunic a promis că în timp de o săptămîină va încerca să se deplaseze la Chișinău pentru a soluționa întrebarea. La 03 noiembrie 2015, el a observat că fiica sa este anunțată în căutare și a mers la procuror. Grițunic i-a comunicat că nu a fost posibil să evite tragerea la răspundere penală și că, la 05 noiembrie 2015, îi va restitui banii.

10. La 28 noiembrie 2015, Vadim Creciun a fost audiat suplimentar în calitate de martor. El a menționat că, la 05 noiembrie 2015, după ce a fost înzestrat cu tehnică specială, a mers la Marcel Grițunic unde ultimul trebuia să-i restituie banii. Procurorul i-a propus să iasă din încăpere. Pe stradă el i-a solicitat restituirea banilor, iar Grițunic i-a declarat că nu are așa sumă la el și că luni, 09 noiembrie 2015, să se apropie pentru ca să-i restituie banii. La 09 noiembrie 2015, aproximativ la ora 13:00, înzestrat cu tehnică specială, el a mers din nou la oficiul procurorului. Grițunic i-a restituit în biroul de serviciu suma de 500 de dolari SUA și 2.000 de lei. După primirea mijloacelor bănești, el le-a numărat și a părăsit biroul. Imediat după ieșire, mijloacele bănești au fost ridicate de angajații CNA. Discuțiile telefonice le-a purtat cu Grițunic prin intermediul postului de telefonie mobilă nr. 06....773 către postul cu nr. 06....385. El îl telefona pe Grițunic doar atunci cînd acesta nu era la birou, pentru a-l întreba cînd va fi (f.d.11-15, vol. II).

11. În prima instanță, Vadim Creciun a confirmat cele relatate la urmărirea penală. El a comunicat despre transmiterea sumei de 2000 de lei, urmată de transmiterea a încă 200 de dolari în prima zi, convenirea cu Grițunic a transmiterii sumei de 300 de dolari peste cîteva zile și transmiterea efectivă a ei. El a indicat că este posibil să fi aflat de la poliție că dosarul fiicei e în procedura lui Grițunic, însă a mers la acesta la chemarea ultimului. Inculpatul i-a spus că trebuie numai decît să se prezinte el cu fiica, deoarece riscă ani grei de pușcărie pentru punerea în circulație a banilor falși. Marcel Grițunic i-a comunicat că situația fiicei sale este gravă și poate atrage pedepse aspre, inclusiv pînă la 20 de ani de închisoare. La început, el se interesa mai mult de fiica sa. El l-a întrebat pe Grițunic cum de făcut, deoarece fiica este în afara țării și are copil mic. Procurorul i-a răspuns „să facă cum fac toți”. El i-a dat 2.000 de lei pe care i-a plasat într-o carte sau mapă arătată de procuror. După ce i-a spus că e puțin, i-a mai adus încă 200 de dolari. El iar i-a spus că e puțin și i-a arătat trei degete de la mîină, pe care le-a înțeles că mai trebuie încă 300 de dolari. Ei au convenit ca să aducă această sumă peste cîteva zile. După ce i-a transmis și cei 300 de dolari, el

i-a spus că totul va fi bine și că fiica poate să rămână să lucreze mai departe în Grecia. El i-a spus că va fi bine, dosarul în privința fiicei va fi închis și că nimeni nu va face pușcărie. Peste aproape un an a observat fotografia fiicei la panoul de persoane în căutare la IP și atunci a mers la procuror. Grițunic i-a spus că dosarul a fost întors de la Chișinău și că nu are ce face, precum și că mai târziu o să-i restituie banii. După asta, el s-a adresat la CNA. Discuțiile purtate cu Grițunic după adresarea la CNA au fost înregistrate cu tehnica ce i-a fost dată. El a indicat că a efectuat înregistrarea discuției cu Grițunic pentru sine, cu ajutorul telefonului. El a transmis la CNA telefonul cu care a efectuat înregistrarea și nu cunoaște semnificația cuvântului „extorcare”, „compact disc” sau CD. În afară de telefon el nu a transmis nimic altceva la CNA. El grafia latină nu o cunoaște. Nu-și amintește de câte ori a fost telefonat de Grițunic. Grițunic i-a spus că dă bani pentru a „închide dosarul cu totul”. Procurorul nu i-a spus că dacă nu aduce banii fiica sa riscă pedeapsă (f.d.136-143, vol. III).

12. La 05 noiembrie 2015, procurorul anticorupție a emis o ordonanță prin care, în condiții ce nu suferă amânare (art. 132⁴ alin. (3) Cod de procedură penală), dispune interceptarea și înregistrarea comunicărilor și înregistrarea de imagini dintre Vadim Creciu și Marcel Grițunic. Măsura a fost dispusă pentru 30 de zile (f.d. 13 vol. I). La 06 și 18 noiembrie 2015, judecătorul de instrucție, a confirmat legalitatea măsurilor luate de procuror și a autorizat continuarea efectuării interceptării și înregistrărilor (f.d. 31-32, 50-51, vol. I).

13. La 05 și 09 noiembrie 2015, între Vadim Creciu și Marcel Grițunic au avut loc două întâlniri. Comunicările și imaginile din cadrul acestora au fost înregistrate cu mijloacele speciale cu care era înzestrat Vadim Creciu.

Stenograma convorbirii din 05 noiembrie 2015 relevă că cei doi au purtat discuții atât în birou cât și în stradă. Vadim Creciu îl întreabă pe Marcel Grițunic ce fac cu dosarul fetei, îi reproșează că i-a dat 500 de dolari pentru a face ce trebuie, însă fotografia fiicei e în continuare pe panou. Creciu invocă că suma de 500 dolari e mare pentru el și de abia a adunat-o. El îi spune că trebuie să se determine ce face, hotărăște singur sau, dacă zice că nu se primește, atunci să restituie banii, pentru a-i folosi pentru un avocat. În același context, el îl întreabă dacă mai trebuie bani și, dacă da, atunci câți. Grițunic îi spune că a vorbit cu el și să nu umble Creciu îi reproșează că a dat banii hotărâți de el, 500 de dolari și 2.000 de lei și acum trebuie să dea și la avocat. El se arată indignat că procurorul nu-i răspunde la telefon și îl pune să aștepte. Îi spune că nu mai poate aștepta și îi cere să-i întoarcă banii dacă nu poate hotărî singur. Procurorul nu reacționează la aceste afirmații, iese din încăpere și se îndepărtează. După o perioadă de timp el îi cere soției interlocutorului să stea de o parte. Grițunic îl întreabă pe Creciu ce se întâmplă. Ultimul răspunde că el e cel care se întrebă ce se întâmplă, ori îi dă banii ori spune că mai trebuie. Grițunic întreabă care bani, la care Creciu îi reproșează că cei 500 de dolari și 2.000 de lei care i-a primit puși sub mapă și despre care a promis că-i întoarce. El îi reproșează că iar încearcă să evite discuția și îi spune că are înregistrată toată discuția anterioară. În

continuare, Creciun spune că va merge la Chișinău dacă nu i se restituie banii. Acesta îl întreabă de ce îi arată la telefon, iar Grițunic îi spune că vrea să-i verifice sinceritatea. În continuare, Vadim și Maria Creciun își manifestă indignarea că Grițunic îi poartă pe drumuri, nu le restituie banii și că aceștia erau ultimele surse financiare, deoarece niciunul din ei nu lucrează. Creciun îi cere să spună la ce oră să vină pentru restituirea banilor, iar Grițunic răspunde că nu-i terminat nimic. La reproșul lui Creciun de ce sunt atunci fotografiile pe panoul de căutare, el repetă din nou că nu este terminat nimic. La întrebarea dacă este dosar pe fiica lui Crăciun, Grițunic spune că o să le dea o copie. El întreabă când fiica lui Creciun o să revină acasă. Creciun spune că peste un an, iar Grițunic răspunde că lasă să vină peste un an în așa caz. În continuare, Creciun îl întreabă dacă luni îi întoarce banii, iar Grițunic îi spune în șoaptă că da. În continuare, Grițunic vorbește foarte încet și spune „să mă înțelegi că nu depinde de mine, eu mă gândeam că după jumătate de an. Mă gândeam ca să ..., da dacă ...”. Creciun îl întreabă dacă mai trebuie, iar el răspunde că nu mai trebuie nimic. În continuare, Creciun îi spune vă mai dau o sută de dolari sau două, la care Grițunic răspunde nu trebuie, „eu te rog fii om”. Creciun îi spune să-i restituie banii și ulterior va șterge ce are în telefon la care Grițunic răspunde „eu nu că nu vreau, asta nici nu se discută, eu dacă îs vinovat îs vinovat și îmi cer scuze și dacă trebuie mă pun și în genunchi la matală și la soție. Eu nu sunt de aista care să, eu am frică, amu crede-mă eu nu știu și ați făcut voi cum faceți. Eu sper să fie omenește, eu o să vă dau. Dar nu eu am anulat și nu de mine depinde, dacă era ...”. La întrebarea lui Crăciun dacă cei de la Chișinău au anulat, el răspunde în șoaptă „hai veniți luni și vă dau”. Atunci Creciun spune „bine, toți grămadă”, și se despart (f.d. 19 vol. I).

Stenograma convorbirii din 09 noiembrie 2015 relevă că cei doi au purtat discuții în biroul de serviciu nr. 7 din cadrul Procuraturii raionului Nisporeni. Creciun intră în birou, se salută și spune că a venit conform înțelegerii. Grițunic îi spune ceva nedeslușit, după care Creciun îl întreabă dacă sunt toți, iar Grițunic îi răspunde să numere. Creciun numără banii, spune că sunt toți, și îl întreabă cum să facă mai departe. Atunci Grițunic răspunde să ia un avocat. Creciun îi răspunde că anterior spunea că nu se primește și că este un dosar pe dînsa, îl întreabă care este situația. Grițunic îi răspunde să nu mai umble cu provocări și cu nebunii. El îi șoptește să apeleze la un avocat, acela să-l apeleze pe dînsul și el o să-i dea copia. Creciun întreabă din nou dacă e dosar penal pe fiică, iar Grițunic răspunde că sigur că da. Atunci când Creciun îl întreabă dacă poate el ceva, Grițunic răspunde că nu poate el nimic și îi spune din nou să nu umble cu provocări. Avocatul o să-i explice cel mai bine situația. Creciun susține că dosarul e la el și, în calitate de procuror, i-a spus, la care Grițunic răspunde că nu poate el nimic. Creciun îi reporșează că timp de un an de zile, la care Grițunic îi răspunde că nu a spus el nimic și să-și ia avocat. Creciun întreabă dacă fiica poate să vină și dacă va fi sau nu arestată. Grițunic răspunde că ea nu are arest și doar e anunțată în căutare, că așa e procedura (f.d. 42-45, vol. I).”

14. La 09 noiembrie 2015, de la Vadim Creciun, aflat în biroul de serviciu al procurorului Marcel Grițunic, au fost ridicate mijloace financiare în sumă de 500 de dolari SUA și 2.000 de lei (f.d. 57, vol. I). La 30 noiembrie 2015, bancnotele au fost recunoscute în calitate de corpuri delictive, dispuse spre anexare și păstrare la materialele cauzei (f.d.77-78, vol. I). La 12 decembrie 2018, instanța de fond a dispus înmânarea corpurilor delictive acuzatorului de stat pentru păstrarea acestora (f.d.224, vol. III).

15. Prin raportul de expertiză din 24 noiembrie 2015 s-a stabilit că bancnotele ridicate de la Vadim Creciun (f.d. 68-75, vol. I) sunt autentice. Prin procesul-verbal de comunicare a raportului de expertiză din 30 noiembrie 2015, Marcel Grițunic, împreună cu avocatul său, Gheorghe Malic, au confirmat că nu au obiecții privind autenticitatea mijloacelor bănești ridicate de la Vadim Creciun la 09 noiembrie 2015 (f.d. 76, vol. I).

16. La 26 noiembrie 2015, a fost examinate înscrisurile din cauza penală nr 2014240473, pornită la 24 decembrie 2014, conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod penal. Procesul verbal de examinare și înscrisurile anexate la dosar (f.d. 112-184, vol. I) denotă că urmărirea penală, în baza art. 236 alin. (1) Cod penal, a fost începută la 24 decembrie 2014, pe faptul prezentării de către Angela Creciun, la 26 noiembrie 2014, la ghișeul SA Banca de Economii filiala nr. 12, a unei bancnote de 100 de dolari cu semne de falsificare. Prin rezoluția procurorului șef, procurorul Marcel Grițunic a fost desemnat să conducă urmărirea penală. Marcel Grițunic a emis la 24 decembrie 2014 și la 20 ianuarie 2015 ordonanțe de fixare și de prelungire a termenului de urmărire penală. Raportul de constatare din 08 decembrie 2014 mai relevă că bancnota ruptă de Angela Creciun în sediul SA Banca de Economii și ridicate de organul de urmărire penală, nu era confecționată la întreprinderea specializată în confecționarea banilor și hîrtilor de valoare (f.d. 143 vol. I). Vadim Creciun a fost audiat de ofițerul de urmărire penală în calitate de martor în cadrul cauzei respective la 29 decembrie 2014 la IP Nisporeni. La 05 ianuarie 2015, Angela Creciun a fost recunoscută și audiată în calitate de bănuită (f.d. 153 vol. I). La 23 ianuarie 2015, IP Nisporeni a întocmit raportul cu propunerea de înaintare a învinuirii lui Angela Creciun și trimiterea cauzei în judecată (f.d. 170 vol. I). Prin rezoluția procurorului șef, Marcel Grițunic a fost împuternicit să decidă conform art. 290 Cod de procedură penală în termen de 15 zile (f.d. 172 vol. I). La 06 februarie 2015, Marcel Grițunic a emis ordonanța de punere sub învinuire în contumacie a lui Angela Creciun (f.d. 178 vol. I), iar la 06 februarie 2015 ordonanța de reținere a ei pentru înaintarea învinuirii (f.d. 179 vol. I). La 16 și 23 martie 2015, Marcel Grițunic a emis ordonanțele de căutare a Angelei Creciun și de suspendare a urmăririi penale pînă la stabilirea locului aflării ei (f.d. 182-184 vol. I)

17. La 27 noiembrie 2015, au fost ridicate de la SA Orange descifrările apelurilor telefonice efectuate și primite în perioada 01 decembrie 2014 - 10 noiembrie 2015, de/spre numărul de telefon ce-i aparține lui Vadim Creciun.

Acestea denotă că între numărul ce aparținea lui Vadim Creciun și numărul ce aparținea lui Marcel Grițunic au existat apeluri și ieșiri de apeluri la 06 februarie 2015 ora 10:50, 10 februarie 2015 ora 08:48, 18 februarie 2015 ora 08:18, 24 februarie 2015 ora 10:11 și 10:27, 14 septembrie 2015 ora 07:51, 15 septembrie 2015 ora 11:09 (f.d. 92, 102, 103 vol. I).

18. Mihail Pleșca, fiind audiat în instanța de fond, a declarat că activează în cadrul Inspectoratului de poliție Nisporeni. La 04 noiembrie 2015, el a fost implicat într-un accident rutier și nu s-a aflat la serviciu până la 18 decembrie 2015. În această perioadă, fiul lui Vadim Creciun a fost stopat de poliția de patrulare și sancționat contravențional. Aproximativ în ianuarie 2016, aflându-se în biroul de serviciu împreună cu subalternul său, Vladimir Ciobanu, la audiență a intrat Vadim Creciun. Acesta nu s-a prezentat și a insistat să discute în alt loc, propunându-i să meargă „la un ceai”. El a refuzat și i-a zis să aștepte până la pauza de masă. Ulterior, Vadim Creciun a intrat de mai multe ori în birou și avea un comportament insistent. Vladimir Ciobanu i-a cerut să părăsească încăperea și l-a atenționat să nu poarte discuții cu acesta. La un moment dat, Vadim Creciun a afirmat că îi va „pune pe toți la pușcărie împreună cu procurorul”, fără a indica numele procurorului. După plecarea acestuia, Vladimir Ciobanu i-a comunicat că persoana respectivă a încercat să-l provoace pe procurorul Marcel Grițunic. El a mai declarat că a înțeles că Vadim Creciun încerca să influențeze soluționarea procesului-verbal contravențional întocmit pe numele fiului său. În opinia sa, invitația la „ceai” a avut caracter de provocare.

19. La 09 noiembrie 2015, Marcel Grițunic a refuzat să facă declarații în calitate de bănuit (f.d. 42, vol. II). El a fost reținut și a fost privat de libertate la etapa urmăririi penale în perioada 09 noiembrie 2015 ora 13:15 până la 22 martie 2016 (f.d. 43, 219, 232 vol. II).

20. La 12 noiembrie 2015, fiind audiat în calitate de învinuit, Marcel Grițunic a relatat că a avut în gestiune o cauză penală, în care Angela Creciun era bănuită de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 236 Cod penal. Urmărirea penală era efectuată de Inspectoratul de Poliție Nisporeni, iar dosarul i-a fost repartizat în februarie 2015, cu propunerea de a fi trimis în judecată. El a constatat că Angela Creciun a părăsit țara și a dispus anunțarea ei în căutare. Ulterior, tatăl acesteia, Vadim Creciun, s-a apropiat de el pe stradă și a încercat să intervină în favoarea fiicei. Creciun i-a făcut promisiuni și favoruri pentru ca Angela Creciun să nu se mai prezinte la organul de urmărire penală. El a refuzat și i-a recomandat să angajeze un avocat și să nu mai facă provocări. Creciun l-a mai contactat de trei ori, insistând că fiica sa are contracte de muncă în străinătate, dar el și-a menținut poziția și i-a comunicat că Angela Creciun trebuie să revină în țară pentru audiere. El nu a extorcat, acceptat, primit și nu a promis nimic lui Vadim Creciun în detrimentul funcției deținute. Peste o perioadă de timp, el a emis ordonanța de punere sub învinuire și procesul-verbal de reținere. Angela Creciun a fost dată oficial în căutare. Tatăl și mama ei au venit ulterior să-i reproșeze acest fapt. Ei l-au avertizat că va avea probleme la serviciu. El le-a

spus că nu se teme și să nu mai continue cu provocările. La 04 noiembrie 2015, Vadim Creciun a venit din nou la biroul său, acuzându-l că a luat bani și că fiica sa este acuzată pe nedrept. El nu avea timp și i-a cerut să revină a doua zi. La 05 noiembrie 2015, Vadim Creciun a revenit și a continuat cu aceleași acuzații. El a plecat spre o ședință de judecată, iar Creciun și soția sa l-au urmat pe coridor. El le-a spus că nu a luat banii și nu are legătură cu ei. Vadim Creciun a spus că va reveni luni, 09 noiembrie 2015. În ziua respectivă, acesta s-a prezentat din nou la biroul lui Grițunic. Creciun a scos din buzunar o sumă de bani și a început să-i numere, punându-i pe masa din birou. L-a rugat repetat să își ia banii din birou și să plece. Nu poate spune de unde Creciun a luat banii respectivi. Când a ieșit în curte, Grițunic a fost oprit de un grup de persoane, inclusiv procurorul Vitalie Galeru. Ei i-au cerut să revină în birou. La un moment dat, l-au întrebat pe Creciun dacă are asupra sa mijloace bănești. Acesta a scos din buzunar 500 de dolari SUA și 2.000 de lei. Creciun nu a fost percheziționat în biroul său și nu s-a stabilit dacă mai avea asupra sa alți bani. Cauza penală privind-o pe Angela Creciun nu era în gestiunea sa la 09 noiembrie 2015, deoarece era suspendată și se afla în arhivă, la păstrare. El a invocat că ridicarea banilor de la Creciun s-a efectuat la ora 13.15, iar lui i s-a oferit apărător la ora 16.00 (f.d. 51-54, vol. II).

21. În prima instanță, Marcel Grițunic, nu a recunoscut vina. El a indicat că, atunci când tatăl Angelei Creciun se indigna că fiica sa este învinuită pe nedrept, el i-a deschis Codul penal și i-a citit articolul de care era învinuită fiica sa. El a adoptat deciziile care se impunea din punct de vedere legal. El a gestionat o cauză penală în privința unei persoane, iar ca rezultat, procurorul Octavian Zmeu a fost reținut și arestat. Din acest motiv, el a fost intimidat și telefonat inclusiv de conducerea Procuraturii Anticorupție și apostrofat că a trimis în instanță o cauză în care învinuitul era declarantul P.A.. El a gestionat și alte cauze cu persoane influente și a primit mai multe amenințări. El nu a primit niciodată bani de la Vadim Creciun sau alte persoane. El nu a găsit niciodată bani în biroul său, printre dosare, mape sau cărți, și că nu știe de unde proveneau sumele menționate în dosar. La momentul faptelor, el avea miopie de 3,75 dioptrii și purta ochelari, fără ei vedea slab. În biroul său, în lunile ianuarie–februarie 2015, aveau acces mai multe persoane. Ulterior, el a aflat că întregul incident ar fi fost planificat de avocatul Sergiu Tîmbur, care ar fi încercat anterior să se apropie de el pentru a-l influența în alte cauze penale. El nu l-a văzut pe Creciun punând bani în birou și nimeni altcineva nu a discutat cu el despre sume, favoruri sau hotărâri în dosarul Creciun. El nu a adoptat nicio decizie favorabilă în cauzele ce îi vizau pe Vadim Creciun sau Angela Creciun și nu a promis că va accelera sau amâna acte procesuale. Toate hotărârile sale au fost emise în termen legal și conform legii, nefiind anulate. Sumele de 500 de dolari SUA și 2.000 de lei, menționate în ordonanțele Procuraturii Anticorupție, provin din declarațiile celor care au ridicat banii și că el nu a văzut banii respectivi. El nu a anunțat până la reținere despre o posibilă provocare, deoarece nu a luat în serios discuțiile până la 04 noiembrie 2015. Pe 05 noiembrie 2015, în timpul discuției cu Vadim Creciun, el i-a spus

expresia „dacă sunt vinovat, mă închin până la pământ”, dar a subliniat că a folosit-o la figurat, pentru a-l calma și a evita un conflict, fiind o vorbă uzuală a sa. Tot din acest motiv i-a spus să revină „luni”, încercând să scape de insistențele lui Creciun. Expresia „numărați” a fost rostită în sensul interogativ („ce faceți, ce numărați?”) și i-a zis să iasă din birou. El nu a alertat organele de drept pentru că s-a speriat, realizând că era vorba despre o provocare planificată. Când a observat că Vadim Creciun număra banii, i-a deschis ușa și l-a rugat să iasă din birou (f.d.200-206, v. III).

c. Sentința

22. La 08 februarie 2019, [Judecătoria Strășeni, sediul Central](#), l-a achitat pe Marcel Grițunic pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii. Instanța a indicat că existența faptei incriminate nu a fost demonstrată dincolo de orice dubiu rezonabil. Declarațiile lui Vadim Creciun nu sunt veridice și concludente, deoarece acesta are atitudine ostilă față de Marcel Grițunic. În dosar lipsește informația referitoare la soluția procesuală luată în raport cu fapta lui Creciun de „dare” a banilor în vederea coruperii unei persoane publice. Creciun este un martor decisiv și are un interes să se răzbune pe Marcel Grițunic deoarece el și Angela Creciun au fost recunoscuți vinovați în baza art. 236 alin. (1) Cod penal. Aceste fapte fac imposibile punerea declarațiilor sale la baza sentinței.

23. Acuzarea nu a expus argumentele în baza cărora a conchis că Grițunic a extorcat, acceptat și primit bani ce nu i se cuvin. Vadim Creciun a declarat că nu a fost amenințat sau constrâns să ofere bani inculpatului pentru obținerea unei hotărâri favorabile fiicei sale. Prin urmare, nu există probe ale extorcării.

24. Nu este demonstrată nici acceptare și nici primirea. Înregistrările video și audio din 05 și 09 noiembrie 2015 sunt inadmisibile. Ele sunt obținute prin metode ilegale. Creciun l-a șantajat pe Grițunic prin faptul că i-a spus că, în caz de neîntoarcere a banilor, va merge la Chișinău. Înregistrarea a fost obținută cu încălcarea dreptului de a tăcea a inculpatului. Acuzarea nu s-a limitat la supravegherea pasivă, ci a recurs la influențe nepermise, pentru a-l determina pe Grițunic să facă declarații incriminatoare. Persoana aflată sub controlul agenților statului nu a adoptat o conduită pasivă, dar a influențat asupra lui Grițunic pentru a obține eventuale declarații de recunoaștere a vinei. Toate probele obținute cu participarea lui Creciun sunt inadmisibile în legătură cu conduita provocatoare a acestuia. La inițierea măsurilor speciale de investigații nu existau indicii că Grițunic era implicat în activități infracționale.

25. Înregistrarea din 09 noiembrie 2015 dintre Marcel Grițunic și Vadim Creciun nu demonstrează transmiterea de către Grițunic a banilor către Creciun. Momentul transmiterii fizice a banilor nu este fixat. În momentul pretensei transmiteri, camera nu era orientată spre Grițunic, ci în altă direcție. Există doar o presupunere că Grițunic ar fi întors bani lui Creciun. În înregistrare se aude doar vocea lui Vadim Creciun care numără banii, spune că banii sunt toți și întreabă „Cum spuneți ...?”. Înregistrarea denotă că Vadim Creciun a numărat bani ce îi

avea asupra sa. Organul de urmărire penală trebuia să se asigure că Creciun nu are bani proprii la sine. El trebuia percheziționat înainte de a intra în biroul lui Grițunic, pentru a înlătura orice dubiu aferent apartenenței banilor. Acuzarea nu a exclus dubiul că banii numărați aparțineau lui Vadim Creciun.

26. Descifrările convorbirilor telefonice dintre Creciun și Grițunic au fost apreciate drept neconcludente. Instanța a conchis că ele nu demonstrează legăturile invocate de acuzare și pot fi explicate prin faptul că Vadim Creciun a fost audiat în calitate de martor în cauza fiicei sale.

27. În sentință se invocă nedemonstrarea unui semn calificativ obligatoriu - acțiunea sau inacțiunea care era în atribuția lui Marcel Grițunic, pe care acesta s-ar fi angajat să o realizeze în contul banilor. În lipsa acestui element, fapta de primire a remunerației necuvenite urma a fi calificată conform art. 190 Cod penal.

28. Prima instanță a reținut că materialele dosarului inițiat conform art. 236 alin. (1) Cod penal denotă că inculpatul a realizat corect acțiunile ce-i reveneau potrivit funcției. El a emis ordonanțele de fixare și prelungire a termenilor urmăririi penale, punerea suspectei sub învinuire, reținerea Angelei Creciun și căutării acesteia. Marcel Grițunic nu a emis ordonanța de încetare a urmăririi penale, așa cum pretinde acuzarea.

29. În sentință este constatată lipsa obiectului material al infracțiunii, deoarece Creciun a indicat că nu știe dacă cei 500 de dolari și 2.000 de lei erau bani adevărați. Cererea apărării referitoare la încetarea procesului în legătură cu încălcările procedurale a fost respinsă ca nefondată. A fost respins și argumentul apărării privind neacordarea termenului necesar pentru pregătirea apărării.

d. Apelul depus și procedura de apel

30. La 22 februarie 2019, procurorul Vitalie Galeru, a declarat apel. El a solicitat pronunțarea unei noi hotărâri prin care Marcel Grițunic să fie recunoscut vinovat în baza art. 324 alin. (3) lit. a) Cod penal și condamnat la nouă ani de închisoare, amendă de 8.500 de unități convenționale și privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de cinci ani.

31. Acuzatorul a opinat că extorcarea, acceptarea și primirea mijloacelor financiare de către inculpat au fost dovedite prin probe administrate în cursul urmăririi penale și al judecății. Declarațiile date la urmărirea penală și în ședința de judecată de martorul Vadim Creciun au fost consecvente. Ele constituie proba principală care coroborează cu alte probe. Aprecierea instanței că martorul Vadim Creciun ar fi o persoană interesată sau că ar acționa din răzbunare este greșită. Acesta și-a exercitat o obligație civică. Declarațiile lui Creciun trebuiau să fundamenteze sentința, întrucât acesta personal a transmis lui Grițunic suma de 500 de dolari SUA și 2.000 de lei. Vinovăția inculpatului este confirmată de rezultatele măsurilor speciale de investigație (interceptări și înregistrări audio),

efectuate legal și nu poate fi invocat că aceste probe ar fi fost obținute cu încălcarea drepturilor inculpatului.

32. Mijloacele materiale de probă, inclusiv interceptările și înregistrările comunicărilor, demonstrează că Marcel Grițunic a comis infracțiunea având calitatea de procuror. Din conversațiile din 09 noiembrie 2015, expresiile „da-s tăți?” și „numărați”, denotă că discuția se referea la mijloacele financiare primite în ianuarie 2015 și restituite de inculpat. Instanța de fond a interpretat aceste discuții ca simple verificări ale banilor proprii ai martorului. Această interpretare este ilogică, întrucât formularea indică un act de transmitere a banilor. În discuția din 05 noiembrie 2015, Vadim Creciun i-a cerut inculpatului restituirea banilor și l-a avertizat că se va adresa autorităților dacă nu îi primește. Grițunic nu a sesizat superiorii, deși, ca procuror, avea obligația legală de a raporta un presupus șantaj. Din contra, el a restituit la 09 noiembrie 2015, lui Creciun sumele anterior extorcate (500 de dolari SUA și 2000 de lei). Descifrarea comunicărilor telefonice confirmă că discuțiile dintre cei doi nu priveau activitatea procesuală propriu-zisă, ci relațiile ilicite legate de primirea banilor, în condițiile în care Grițunic nu a efectuat acțiuni procedurale în dosarul respectiv. Scopul infracțiunii a fost ca inculpatul, în calitate de procuror, să adopte o hotărâre favorabilă în privința Angelei Creciun, în dosarul penal nr. 2014240473, pe care îl instrumenta. Banii primiți reprezentau remunerația ilicită pentru emiterea unei ordonanțe de clasare sau încetare a urmăririi penale.

33. Apelantul a indicat că provocarea lipsește. La investigarea cazului nu au participat ofițeri sub acoperire, iar martorul Vadim Creciun a participat benevol. Asupra inculpatului nu a fost exercitată vreo influență menită să-l determine să recunoască fapta. Măsurile de investigație au fost dispuse în baza unor informații referitoare la o infracțiune deja comisă.

34. Procurorul a invocat incoerența instanței de fond, care, pe de o parte, susține că Marcel Grițunic nu a comis infracțiunea incriminată, iar, pe de altă parte, invocă existența unei presupuse provocări din partea organelor de drept la comiterea unei fapte pe care o consideră necomisă.

35. La 02 aprilie 2019, procurorul Valentina Bradu, procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, a declarat apel suplimentar cu cerințe similare celor din apelul din 22 februarie 2019. Ea a solicitat, suplimentar, să-i fie stabilită inculpatului o pedeapsă complementară sub formă de privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 10 ani.

36. La 21 februarie 2024, [Curtea de Apel Chișinău](#) a respins apel și apelul suplimentar. Instanța a reținut că acuzarea nu a reușit nici în apel să demonstreze vinovăția inculpatului în comiterea faptelor prejudiciabile. Probele testimoniale (Vadim Creciun, Angela Creciun și Mihail Pleșca), precum și probele materiale, nu sunt pertinente, concludente, utile și veridice. Ele nu demonstrează în mod coroborat că achitarea lui Marcel Grițunic este eronată.

37. Instanța de apel a reținut că inițierea cauzei a avut loc la 04 noiembrie 2015, când Vadim Creciun s-a adresat la Centrul Național Anticorupție și a deplîns că inculpatul a extorcat, acceptat și primit de la el 500 de dolari SUA și 2.000 de lei pentru a nu trage la răspundere penală pe fiica sa, Angela Creciun. Instanța apreciat critic declarațiile lui Vadim Creciun, deoarece acesta are o atitudine ostilă față de inculpat, care anterior a învinuit-o și a anunțat-o în căutare pe fiica sa. Vadim Creciun ar putea fi animat de dorința de răzbunare în raport cu Marcel Grițunic, deoarece atât Vadim Creciun cât și fiica sa Angela Creciun, au fost recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii stabilite de art. 236 Cod penal. Instanța a făcut trimitere la prevederile art. 90 alin. (2) pct. 8) Cod de procedură penală, care stabilește că nu pot fi audiați ca martori persoanele despre care există probe ca a săvîrșit infracțiunea investigată. La dosar lipsește un act definitiv care să dea o calificare juridică acțiunilor lui Vadim Creciun, iar autodenunțul său nu ar fi fost examinat cu respectarea rigorilor art. 264 Cod de procedură penală. Înregistrarea din 09 noiembrie 2015 dintre Marcel Grițunic și Vadim Creciun nu demonstrează transmiterea de către Grițunic a banilor către Creciun. Momentul transmiterii fizice a banilor nu este fixat. În momentul pretinsei transmiteri camera nu era orientată spre Grițunic ci în altă direcție. Există doar o presupunere că Grițunic ar fi întors bani lui Creciun. În înregistrare se aude doar vocea lui Vadim Creciun care numără banii, spune că banii sunt toți și întreabă „Cum spuneți ...?”. Instanța a considerat că înregistrarea confirmă versiunea lui Grițunic potrivit căreia Vadim Creciun a numărat bani ce îi avea asupra sa. Organul de urmărire penală trebuia să se asigure că Creciun nu are bani proprii la sine. El trebuia percheziționat înainte de a intra în biroul lui Marcel Grițunic pentru a înlătura orice dubiu aferent apartenenței banilor. Acuzarea nu a exclus dubiul că banii numărați aparțineau lui Vadim Creciun și nu lui Marcel Grițunic. Camera nu a fixat momentul transmiterii banilor, iar celelalte evenimente le-a fixat. Descifrările convorbirilor telefonice dintre Creciun și Grițunic au fost apreciate neconcludente. Ele nu demonstrează legăturile invocate de acuzare și pot fi explicate prin faptul că Vadim Creciun a fost audiat în calitate de martor în cauza fiicei sale.

38. Instanța a apreciat că acuzarea nu a demonstrat că Marcel Grițunic a extorcat, acceptat și primit bani ce nu i se cuvin. Aceste semne sunt obligatorii pentru reținerea calificării. Cele trei modalități ale extorcării nu se regăsesc în speță. Vadim Creciun a declarat că nu a fost amenințat sau constrâns să ofere bani inculpatului pentru obținerea unei hotărâri favorabile fiicei sale. Prin urmare, modalitatea de extorcare nu este dovedită în speță. Nu este demonstrată nici acceptare și nici primirea. Înregistrările din 09 noiembrie 2015 sunt inadmisibile. Ele sunt obținute prin metode ilegale. Creciun l-a șantajat pe Grițunic prin faptul că i-a spus că în caz de neîntoarcere a banilor va merge la Chișinău. Înregistrarea a fost obținută cu încălcarea dreptului de a tăcea a inculpatului. Acuzarea nu s-a limitat la supravegherea pasivă, ci a recurs la influențe nepermise pentru a-l determina pe bănuitul Grițunic să facă declarații incriminatoare, cu încălcarea

dreptului lui de a nu se autoincrimina. Persoana aflată sub controlul agenților statului nu a adoptat o conduită pasivă, dar au influențat asupra lui Grițunic pentru a obține eventuale declarații de recunoaștere a vinei. Toate probele obținute cu participarea lui Creciun sunt inadmisibile în legătură cu conduita provocatoare a acestuia. La inițierea măsurilor speciale de investigații nu existau indicii că Grițunic era implicat în activități infracționale.

39. Instanța a reținut că materialele dosarului inițiat conform art. 236 alin. (1) Cod penal denotă că inculpatul a realizat acțiuni ce-i reveneau potrivit funcției. El a condus urmărirea penală și a realizat un șir de acțiuni procesuale necesare și legale pentru înaintarea învinuirii Angelei Creciun. Colegiul penal a indicat că Marcel Grițunic, potrivit rezoluției procurorului șef, a primit cauza penală în privința Angelei Creciun la 26 ianuarie 2015. El a emis ordonanțele de punere sub învinuire a persoanei în lipsă și de reținere a învinuitei. El a emis ordonanțe de prelungire a termenului urmăririi penale la 24 februarie 2015, de căutare a învinuitei și de suspendare a cauzei la 16 martie 2015. Aceste fapte combat versiunea invocată de Vadim Creciun potrivit căreia banii pentru adoptarea soluției favorabile ar fi fost transmiși la 17 ianuarie 2015.

40. În decizie se menționează că acuzarea nu a indicat care era atribuția pe care Marcel Grițunic trebuia să o îndeplinească sau să nu o îndeplinească în schimbul remunerației ilicite. Instanța a reținut că ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuit face referire la fapta de adoptare a unei hotărâri favorabile anume încetarea urmăririi penale în raport cu Angela Creciun. Ordonanța de recunoaștere în calitate de învinuit nu ar mai conține scopul special de încetare a urmăririi penale. Acuzatorul nu a stabilit care acțiune reprezenta contraechivalentul remunerației ilicite. În lipsa acestui element, faptele de primire a remunerației necuvenite urmau a fi calificate conform art. 190 Cod penal.

41. În decizie se menționează că Vadim Creciun a arătat că intenția de a da bani a venit de la el, nu de la inculpat. El a menționat că nu știe dacă banii transmiși de el erau adevărați sau falși. Instanța a conchis că în astfel de condiții lipsește obiectul material al infracțiunii deoarece fapta incriminată la art. 324 Cod penal nu acoperă bunurile care nu au valoare economică.

42. Instanța a concluzionat că nu există fapta infracțiunii de corupere pasivă și a menținut sentința de achitare a lui Marcel Grițunic. Cererea apărării referitoare la încetarea procesului în legătură cu încălcările procedurale a fost respinsă ca nefondată. La fel a fost respins argumentul apărării referitor la neacordarea termenului necesar pentru pregătirea apărării. În instanța de fond Marcel Grițunic a beneficiat de termenul și facilitățile pentru organizarea apărării sale. Decizia motivată a fost pronunțată la 21 februarie 2024.

e. Recursul

43. La 22 aprilie 2024, procurorul din Procuratura de circumscripție Chișinău, Oleg Popov, a depus recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 7) Cod de

procedură penală. El solicită casarea deciziei instanței de apel și trimiterea cauzei la rejudecare. Procurorul susține că instanța de apel a preluat motivarea instanței de fond, a apreciat selectiv probele, a ignorat fapte esențiale și a admis o motivare contradictorie.

44. Recurentul pretinde că declarațiile date de Vadim Creciun la toate fazele procesului au fost consecvente, iar instanțele le-au apreciat vădit nerezonabil. Decizia doar preia motivarea instanței de fond și nu dă răspuns la argumentele invocate în apel. Aprecierea drept inadmisibile a rezultatelor măsurilor speciale de investigații este greșită. Aceste măsuri au fost dispuse în baza unor prevederi legale, au fost autorizate de către persoanele competente, iar legalitatea lor a fost recunoscută de către judecătorul de instrucție. Inculpatul, care era procuror, cunoștea bine prevederile legale, iar acest fapt l-a determinat să adopte o conduită rezervată în raport cu Vadim Creciun. Stenograma convorbirii din 09 noiembrie 2015 denotă că Vadim Creciun îl întreabă pe Marcel Grițunic dacă banii sunt toți, iar ultimul răspunde „numărați”. Această înregistrare demonstrează cert că cei doi vorbesc de bani și că Marcel Grițunic a restituit banii pe care anterior i-a primit. Este lipsită de logică versiunea reținută de instanță cu privire la sensul acestor cuvinte, deoarece o persoană care aduce cu sine o sumă de bani nu are pentru ce să o întrebe pe cea de a doua dacă sunt toți, iar cealaltă să-i spună să-i numere. Îndemnul de a număra venit de la o anumită persoană în acest context denotă că banii erau aduși de ultima. Discuția din 05 noiembrie 2015 denotă că Vadim Creciun i-a solicitat lui Grițunic întoarcerea banilor și i-a spus că, în caz contrar, va merge la Chișinău. Grițunic nu a reacționat, nu a raportat cazul, dar i-a spus să vină luni.

45. În recurs este criticat argumentul instanțelor aferent lipsei de concludență a descifrărilor apelurilor telefonice. Descifrările demonstrează mai multe contacte între Grițunic și Creciun. În acele perioade procurorul nu a efectuat acțiuni de urmărire penală în cadrul cauzei penale în baza art. 236 Cod penal. Prin urmare, apelurile nu au fost determinate de necesitatea profesională, ci de faptele prejudiciabile comise de Marcel Grițunic.

46. Procurorul susține că este greșit argumentul instanțelor privind nespecificarea în actul de acuzare a acțiunii sau inacțiunii ce trebuia realizată de Grițunic. În rechizitoriu este specificat că acesta trebuia să adopte o hotărâre favorabilă în raport cu Angela Creciun în cauza penală în care ea era investigată. El conducea urmărirea penală în această cauză și, potrivit art. 52 Cod de procedură penală, avea atribuția de a emite hotărâri favorabile Angelei Creciun.

47. Recurentul susține că argumentele referitoare la existența provocării sunt vădit nefondate. Elemente care să indice provocarea lipsesc. O astfel de versiune este în contradicție cu ideea lipsei faptei prejudiciabile, pe care apărarea a invocat-o. În speță nu au fost utilizați ofițeri sub acoperire. Participarea lui Vadim Creciun a fost benevolă, iar el a fost audiat în instanță. Infracțiunea s-a consumat în momentul primirii de către Grițunic a mijloacelor financiare necuvenite. Acest

eveniment s-a produs fără implicarea organelor de drept și înainte de sesizarea lor de către Vadim Creciun și de restituirea banilor de către Marcel Grițunic. Prin intermediul măsurilor speciale de investigații nu s-a încercat determinarea lui Grițunic la comiterea corupției pasive ci acumularea informațiilor despre o infracțiune deja consumată. Marcel Grițunic nu a fost presat în careva mod să comită infracțiunea investigată. Înregistrările obținute prin măsuri speciale de investigații denotă clar că discuțiile se refereau la restituirea banilor primiți anterior. Organele de drept erau informate despre o infracțiune consumată, ceea ce exclude provocarea. Vadim Creciun nu a fost ajutat în nici un mod de organele de urmărire penală. Din contra el și fiica sa au fost condamnați în baza art. 236 Cod penal. Careva avantaje necuvenite care să-l determine să acționeze în favoarea acuzării, el nu a primit.

48. Instanțele au dispus achitarea lui Marcel Grițunic, însă în motivarea hotărârilor adoptate au reținut simultan două temeuri distincte: nu s-a constatat existența faptei infracțiunii și lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii. Argumentele formulate de instanță aferent lipsei extorcării și omisiunea de a se expune asupra persistenței celorlalte modalități a laturii obiective a infracțiunii incriminate, sugerează temeiul de achitare stabilit de art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală. Recurentul susține că aceeași concluzie poate fi făcută în contextul în care instanțele au invocat lipsa obiectului material al infracțiunii.

49. La 26 iunie 2024, dosarul a ajuns în Curtea Supremă de Justiție. La 24 iulie 2024 și la 06 august 2024, avocații Gheorghe Malic și Angela Procopciuc, în numele inculpatului Marcel Grițunic, au depus referințe în care au solicitat respingerea recursului ca inadmisibil. Apărarea susține că criticile formulate în recursul procurorului nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală și urmăresc, în realitate, reaprecierea probelor administrate de instanțele inferioare, ceea ce excede competenței instanței de recurs. Instanțele inferioare au examinat cauza complet și contradictoriu, apreciind corect probele, și au constatat că probatoriul administrat de acuzare nu demonstrează latura obiectivă, latura subiectivă și scopul special al faptei incriminate. Instanțele au aplicat corect principiul prezumției de nevinovăție, constând că acțiunile lui Marcel Grițunic nu au constituit favorizarea Angelei Creciun și nu pot fi reținute ca infracțiune. Un aspect central îl constituie provocarea infracțiunii de către Vadim Creciun, care ar fi determinat și stimulat discuțiile și a exercitat presiuni asupra inculpatului. Apărarea contestă legalitatea stenogramelor, înregistrările audio-video, lipsa amprentelor inculpatului pe bancnotele pretins remise, modificările nejustificate ale actelor de învinuire care au generat neclaritatea învinuirii, credibilitatea martorului Vadim Creciun, precum și posibile abateri procedurale, inclusiv depășirea termenelor pentru acte de urmărire penală și aplicarea măsurii preventive după expirarea termenului legal.

f. Ședința Curții Supreme de Justiție

50. La 14 noiembrie 2025, completul a decis să organizeze o ședință publică. Participanții au primit din timp următoarele întrebări, la care trebuiau să răspundă în cadrul ședinței publice și anume:

- a) probele administrate în speță sunt sau nu admisibile? Declarația lui Vadim Creciun constituie o probă unică? Probele obținute cu participarea acestuia pot fi apreciate ca inadmisibile?
- b) a existat o încălcare a dreptului la apărare în măsură să afecteze esențial echitatea procesului?
- c) aprecierea probelor făcută de instanța de fond și de apel (în special a înregistrărilor audio-video din 05 - 09 noiembrie 2015, a descifrărilor telefonice ridicate de la operatorii de servicii GSM și a materialelor cauzei penale inițiate în baza art. 236 alin. (1) Cod penal) poate fi catalogată ca vădit nerezonabilă sau arbitrară?

51. Curtea Supremă de Justiție a organizat o ședință publică la 15 ianuarie 2026. În ședință s-au prezentat procurorul Cătălin Scutelnic, apărătorii Angela Procopciuc, Gheorghe Malic, Marcel Grițunic și martorul Vadim Creciun. Martorul Angela Creciun nu s-a prezentat din motiv că are copil mic și nu are posibilitate de a-l lăsa în grija altei persoane.

52. Martorul Vadim Creciun a indicat că menține declarațiile date anterior. El a arătat că eventualele diferențe de detaliu se explică prin trecerea timpului. El a confirmat că îl cunoaște pe Marcel Grițunic exclusiv în legătură cu cauza penală ce îl viza pe el și pe fiica sa. Dosarul penal a fost inițiat în legătură cu depistarea unei bancnote false, provenite dintr-o sumă de bani transmisă de fiica sa de peste hotare. Ulterior, atât el, cât și fiica sa au avut calitatea de învinuiți. El s-a dus la Grițunic să vadă cum de făcut cu acea sută de dolari falsă. Acesta i-a comunicat că riscă o pedeapsă privativă de libertate. Apoi i-a arătat un semn. Creciun a perceput această comunicare ca fiind asociată cu solicitarea de bani. La el avea doar 2.000 de lei și 200 de dolari, pe care i le-a dat. Grițunic i-a arătat din degete că mai trebuie încă 300 de dolari SUA. Peste câteva zile, el i-a transmis încă 300 de dolari SUA, în biroul procurorului. Bani au fost puși într-o „papcă” (mapă) aflată pe masa acestuia. El a indicat că gesturile procurorului au fost interpretate de el ca solicitări indirecte. Grițunic nu a formulat o cerere verbală expresă de bani. El a înțeles că transmiterea banilor ar avea ca scop evitarea detenției fiicei sale. El i-a sugerat să își angajeze un avocat bun. După transmiterea banilor, nu a observat soluționarea situației fiicei. Ulterior, văzând fotografia acesteia pe panoul persoanelor date în căutare, s-a adresat organelor de drept. Inițiativa sesizării a fost personală. La indicația organelor anticorupție, el a fost dotat cu tehnică specială de înregistrare. La 09 noiembrie 2015, el s-a prezentat din nou la Marcel Grițunic pentru restituirea banilor. La acel moment, el nu avea bani asupra sa. Grițunic i-a restituit banii în birou. Imediat după aceasta, au intervenit colaboratorii organelor anticorupție. Bani au fost ridicați și anexați la dosar. El nu a sesizat organele de drept la momentul transmiterii inițiale a banilor. El nu cunoaște semnificația termenilor „extorcare” sau „CD” și scrie preponderent în

grafie chirilică. El a declarat că nu își amintește exact datele, numărul întâlnirilor, sau detalii precise privind procedurile efectuate de organele de drept. Grițunic nu l-a amenințat direct, nu l-a jignit și nu l-a constrâns fizic. Transmiterea banilor a fost determinată de temerea față de consecințele penale ce o vizau pe fiica sa.

53. Marcel Grițunic nu a recunoscut vinovăția și a solicitat respingerea recursului, reiterând declarațiile sale anterioare. El a susținut că acuzația formulată împotriva sa nu îi este clară. Ordonanța de punere sub învinuire reprezintă actul principal, iar modificările ulterioare din rechizitoriu nu au fost însoțite de emiterea unei ordonanțe oficiale de schimbare a obiectului învinuirii sau de agravare a acesteia. Fapta incriminată nu viza obținerea unei soluții favorabile pentru Angela Creciun, iar declarațiile martorului Vadim Creciun s-au schimbat repetat pe parcursul procesului. El a purtat discuții cu Vadim Creciun și soția acestuia doar pentru a clarifica aspectele cauzei penale privind fiica lor, care la acel moment figura ca bănuită. El doar a informat despre învinuirea în baza art. 236 Cod penal, dar nu a extorcat, acceptat sau primit bani. El nu a exercitat nicio presiune sau constrângere. Nu a existat niciun flagrant sau acțiune concretă care să demonstreze transmiterea de bani. Înregistrările au fost efectuate la peste zece luni după presupusa transmitere a banilor. Dosarul penal era deja suspendat și transmis la procurorul superior, astfel încât nu putea exista certitudinea că ar fi adoptat vreo hotărâre favorabilă, sau că avea un interes personal de a o face. El a acționat în limitele funcției sale de procuror, fără a influența soluțiile procesuale. Creciun l-a urmărit insistent și încerca să-l șantajeze prin folosirea expresiei „dacă nu dai mă duc la Chișinău”. El a perceput aceasta ca intimidare și amenințare, chiar dacă nu a fost implicat în nicio ilegalitate. Suportul original al înregistrărilor nu a fost pus la dispoziția instanței sau părților, ce afectează dreptul la apărare. Prezentarea doar a copiilor CD nu permite efectuarea unei expertize tehnico-științifice corespunzătoare. Acuzațiile aduse nu au fost corelate cu realitatea faptică. El nu a inițiat discuții cu Vadim Creciun, ci a răspuns doar solicitărilor acestuia și nu avea niciun motiv să facă asta de propria inițiativă. Vizitele și insistențele repetate ale martorului l-au determinat să verifice cum și când ar fi avut loc presupusa transmitere de bani. Lui nu i-a fost asigurat dreptul la tăcere.

54. În pledoarii, procurorul Cătălin Scutelnic a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei, și pronunțarea unei hotărâri prin care Marcel Grițunic să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) lit. a) Cod penal (în redacția Legii nr. 136 din 06 iunie 2024) și condamnat la o pedeapsă de opt ani de închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, amendă în mărime de 8.500 de unități convenționale și privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 10 ani. El a cerut și confiscarea contravalorii sumei de 500 de dolari SUA și 2.000 de lei.

55. Apărătorii Angela Procopciuc și Gheorghe Malic au solicitat menținerea soluției de achitare. Ei au argumentat că martorul Vadim Creciun a oferit declarații contradictorii și a manifestat un comportament activ, echivalent unei

provocări la comiterea infracțiunii. De asemenea, înregistrările audio și video au fost examinate nu de pe purtătorul original de informații, ci de pe copii, aspect ce afectează admisibilitatea și forța probantă a acestora.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

56. Partea relevantă a Codului de procedură penală este următoarea:

„Articolul 93. Probele

(1) Probele sînt elemente de fapt dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

(2) În calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace:

1) declarațiile bănuیتului, învinuitului, inculpatului, victimei, părții vătămăte, părții civile, părții civilmente responsabile, martorului, specialistului, expertului;

Articolul 94. Datele neadmise ca probe

(1) În procesul penal nu pot fi admise ca probe și, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărîri judecătorești datele care au fost obținute:

1) prin aplicarea violenței, amenințărilor sau a altor mijloace de constrîngere, prin violarea drepturilor și libertăților persoanei;

2) prin încălcarea dreptului la apărare al bănuیتului, învinuitului, inculpatului, părții vătămăte, martorului;

3) prin încălcarea dreptului la interpret, traducător al participanților la proces;

4) de o persoană care nu are dreptul să efectueze acțiuni procesuale în cauza penală, cu excepția organelor de control și altor părți în proces prevăzute la art.93 alin.(3);

5) de o persoană care evident știe că intră sub incidența de recuzare;

6) dintr-o sursă care este imposibil de a o verifica în ședința de judecată;

7) prin utilizarea metodelor ce contravin prevederilor științifice;

8) cu încălcări esențiale de către organul de urmărire penală sau ofițerul de investigații a dispozițiilor prezentului cod;

9) fără a fi cercetate, în modul stabilit, în ședința de judecată;

10) de la o persoană care nu poate recunoaște documentul sau obiectul respectiv, nu poate confirma veridicitatea, proveniența lui sau circumstanțele primirii acestuia;

11) prin provocarea, facilitarea sau încurajarea persoanei la savîrșirea infracțiunii;

12) prin promisiunea sau acordarea unui avantaj nepermis de lege.

(2) Constituie încălcare esențială a dispozițiilor prezentului cod, la administrarea probelor, violarea drepturilor și libertăților constituționale ale persoanei sau a prevederilor legii procesuale penale prin privarea participanților la proces de aceste drepturi sau prin îngrădirea drepturilor garantate, fapt care a influențat sau a putut influența autenticitatea informației obținute, a documentului sau a obiectului.

(3) Datele administrate cu încălcările menționate la alin.(1) pot fi utilizate ca probe care confirmă faptul încălcărilor respective și vinovăția persoanelor care le-au admis.

(4) Plîngerile depuse în cursul procesului și hotărîrile procesuale adoptate nu constituie probe ale vreunor circumstanțe care au importanță în cauza respectivă, ele fiind doar o dovadă a faptului că a fost depusă o plîngere și a fost adoptată o hotărîre.

(5) Prevederile alin.(1)-(4) se aplică în mod corespunzător și probelor obținute în temeiul probelor menționate la alin.(1)-(4), cu excepția cazului în care probele derivate se bazează pe o sursă independentă sau ar fi fost descoperite inevitabil.

Articolul 95. Admisibilitatea probelor

(1) Sînt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prezentul cod.

(2) Chestiunea admisibilității datelor în calitate de probe o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată.

(3) Dacă administrarea probelor a fost efectuată cu respectarea dispozițiilor prezentului cod, argumentarea inadmisibilității probelor se face de către partea care cere respingerea lor. În caz contrar, obligația de a argumenta admiterea lor revine părții care le-a administrat sau părții în favoarea căreia au fost administrate probele.

Articolul 101. Aprecierea probelor

(1) Fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Articolul 136. Consemnarea măsurilor speciale de investigații

...

(4) Ofițerul de investigații, în termen de cel mult 10 zile de la data încetării efectuării măsurii speciale de investigații sau a expirării perioadei pentru care a fost autorizată efectuarea acesteia, prezintă procesul-verbal cu rezultatele și materialele măsurii speciale de investigații ofițerului de urmărire penală sau procurorului, care, în termen de cel mult 5 zile de la primirea procesului-verbal, decide asupra pertinentei rezultatelor. Dacă este necesar, ofițerul de urmărire penală sau procurorul dă indicații scrise

ofițerului de investigații privind întocmirea stenogramei fonogramelor declarate pertinente, care se anexează la procesul-verbal privind consemnarea rezultatelor efectuării măsurii speciale de investigații.

(5) Rezultatele declarate pertinente se copiază pe suport informațional și se anexează împreună cu procesul-verbal la cauza penală prin ordonanța ofițerului de urmărire penală sau a procurorului, iar celelalte rezultate se păstrează la judecătorul de instrucție sau la procurorul care a autorizat efectuarea măsurii speciale de investigații.

...

(12) Din momentul informării prevăzute la alin. (10), persoana supusă măsurii speciale de investigații are dreptul să ia cunoștință de actele de dispoziție privind dispunerea, autorizarea și prelungirea efectuării măsurii speciale de investigații, de procesul-verbal privind consemnarea rezultatelor efectuării măsurii speciale de investigații și de informațiile de pe suportul informațional, eliberându-i-se, la cerere, copiile acestora, cu excepția suporturilor informaționale care conțin date ce pot dezvălui mijloacele secrete de efectuare a măsurilor speciale de investigații.

Articolul 389. Sentința de condamnare

(2) Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor.

(3) Declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale pot fi puse la baza sentinței de condamnare numai în ansamblu cu alte probe suficiente de învinuire și cu condiția că, la urmărirea penală, a avut loc confruntarea cu bănuitul, învinuitul sau că martorul a fost audiat în condițiile art.109 și 110, în cazul în care inculpatul nu a participat la confruntare cu acest martor în cadrul ședinței de judecată.

Articolul 427. Temeiurile recursului

(1) Recursul este admis dacă:

6) hotărârea este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor”

7) instanța nu a fost compusă potrivit legii.”

...

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin. (1) pct. 6) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimiterea la rejudecare. În cazul respingerii nejustificate a administrării probei în instanța de apel într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare sau în cazul în care se invocă temeiul de la alin. (1) pct. 6), prevederile art.413 alin. (3) și (4) se aplică în mod corespunzător.

57. Articolul 10 Cod penal prevede următoarele

„(1) Legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective pînă la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.”

58. La momentul săvârșirii infracțiuni și judecării cauzei în primă instanță și apel, art. 324 alin. (3) lit. a) Cod penal prevedea:

„Articolul 324. Corupere pasivă

(1) Pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către o persoană publică sau de către o persoană publică străină de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau acceptarea ofertei ori promisiunii acestora pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia

se pedepsește cu închisoare de la 3 la 7 ani cu amendă în mărime de la 4000 la 6000 unități convenționale și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 5 la 10 ani”.

...

2) Aceleași acțiuni săvârșite:

...

c) cu extorcare de bunuri sau servicii enumerate la alin.(1)

(3) Acțiunile prevăzute la alin.(1) sau (2), săvârșite:

a) de o persoană cu funcție de demnitate publică;

...

se pedepsesc cu închisoare de la 7 la 15 ani cu amendă în mărime de la 8000 la 10000 unități convenționale și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 10 la 15 ani.”

59. Prin Legea Nr. 136 din 06 iunie 2024, în vigoare din 07 septembrie 2024, art. 324 Cod penal au fost modificat. Partea relevantă a acestuia este următoarea:

„Articolul 324. Coruperea pasivă

(1) Pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către o persoană publică sau de către o persoană publică străină de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă ce nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau acceptarea ofertei ori promisiunii acestora pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar acesteia

se pedepsește cu amendă în mărime de la 1000 la 2000 de unități convenționale cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice sau

de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 5 ani.

...

(2) Faptele prevăzute la alin. (1) săvârșite de către o persoană cu funcție de demnitate publică sau de către un funcționar internațional

se pedepsesc cu amendă în mărime de la 2000 la 3000 de unități convenționale sau cu închisoare de până la 3 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani;

(3) Faptele prevăzute la alin. (1) sau (2) săvârșite în proporții ce depășesc 100 de unități convenționale

se pedepsesc cu închisoare de la 3 la 7 ani cu amendă în mărime de la 6000 la 8000 de unități convenționale și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 5 la 10 ani.

MOTIVAREA INSTANȚEI

60. Recursul examinat a fost declarat în mai puțin de două luni de la pronunțarea deciziei motivate a instanței de apel, adică a fost depus în termen.

61. Art. 434 Cod de procedură penală prevede că instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate doar în limitele invocate în recurs. Această prevedere nu permite instanței de recurs să admită recursul din alte considerente decât cele invocate în recurs (decizia nr. [1ra-854/2022](#), § 85). Dacă argumentele invocate în recurs sunt suficiente pentru admiterea recursului, în motivarea deciziei sale, Curtea Supremă de Justiție poate invoca argumente suplimentare, pentru a ușura înțelegerea hotărârii sale și a contribui la rolul său principal - asigurarea interpretării și aplicării uniforme a legislației în sistemul de justiție. Atunci când admite recursul, Curtea Supremă de Justiție de asemenea poate să nu fie de acord cu încadrarea juridică sugerată de recurent, atât în ceea ce privește temeiul de recurs, cât și privind alte aspecte de procedură sau de drept material (deciziile nr. [1ra-560/2023](#), § 50; [1ra-1815/2023](#), § 26 și [1ra-347/2024](#) § 55).

a. Temeinicia recursului

62. Recursul procurorului se întemeiază pe art. 427 alin. (1) pct. 6), 7) Cod de procedură penală. În susținerea temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 7) Cod de procedură penală nu este invocat nici un argument. Prin urmare, recursul va fi examinat doar prin prisma temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

63. Curtea Supremă de Justiție a explicat sensul temeiului de recurs prevăzut de pct. 6) în decizia nr. [1ra-1085/2024](#) și în încheierea nr. [1ra-1251/2024](#). O apreciere a probelor este „vădit nerezonabilă”, atunci când ea este evidentă pentru un profesionist și nu poate fi explicată rațional (decizia nr. [1ra-1085/2024](#), § 42). O hotărâre judecătorească este arbitrară sau vădit nerezonabilă atunci când

instanța a comis o eroare de drept sau de fapt pe care nicio instanță rezonabilă nu ar comite-o vreodată, inclusiv când hotărârea judecătorească nu are nicio bază juridică în dreptul intern și nu stabilește nicio legătură între faptele litigiului, legea aplicabilă și rezultatul procedurii (încheierea nr. [1ra-1251/2024](#), § 39). O hotărâre judecătorească poate să fie în același timp „arbitrară”, cât și „bazată pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor”. Totuși, fiecare din cele două sintagme urmează a fi examinate separat (decizia nr. [1ra-1085/2024](#), § 43).

64. Recurentul pretinde că argumentele referitoare la inadmisibilitatea declarațiilor lui Vadim Creciun și a probelor obținute prin intermediul lui, implicit înregistrările din 05 și 09 noiembrie 2015, sunt vădit nerezonabile. Instanțele inferioare au indicat că înregistrările video audio din 05 și 09 noiembrie 2015, declarațiile lui Vadim Creciun, precum și orice probe obținute prin intermediul lui, sunt inadmisibile deoarece au fost obținute ilegal. Decizia susține că Creciun l-ar fi șantajat pe Grițunic în vederea obținerii unor afirmații incriminatoare fără indicii că Grițunic este implicat în activități infracționale, iar astfel s-a încălcat dreptul acestuia de a nu participa la propria incriminare. Aceste concluzii sunt vădit nerezonabile. La 05 și la 09 noiembrie 2015 Marcel Grițunic nu era în detenție sau sub controlul agenților statului. În momentul contactării lui de către Vadim Creciun, el exercita funcția de procuror și se afla în biroul său de serviciu. Nimic nu-l constrângea să adopte o oarecare conduită. Natura relației dintre un procuror și ruda unui suspect, cu siguranță, nu-l obligau să adopte o conduită particulară de tolerare. El era liber să continue discuția, sau să-i ceară ferm lui Creciun părăsirea biroului. Grițunic nu a sesizat superiorii și nu a întreprins nicio acțiune concretă în acest sens. Din contra, înregistrarea denotă că el a continuat discuția din 05 noiembrie 2015 și a stabilit o altă întâlnire. În ședința instanței de recurs Grițunic a fost invitat să-și explice această conduită însă nu a oferit un răspuns clar și a afirmat că „a fost greșeala sa, că nu s-a adresat”. Afirmația sau aluzia făcută de Vadim Creciun despre recurgerea la un mecanism prevăzut de lege (denunțarea unor fapte ilegale), nu poate fi apreciată ca o constrângere și nici ca un șantaj. Din contra, în lipsa primirii anterioare a banilor de către Grițunic, orice afirmație despre denunțare, făcută de Creciun, nu avea cum să-l afecteze. Înregistrările din 05 și din 09 noiembrie 2015 denotă că reacțiile întârziate și unele afirmații sau negații ale lui Marcel Grițunic se datorează exclusiv măsurilor de protecție pe care acesta înțelegea să și le ia, contra unei eventuale înregistrări a discuției de către Vadim Creciun. Standardele luate în calcul la distingerea probelor obținute prin constrângere și sau presiune nu sunt noi. Ele sunt consacrate în jurisprudența CtEDO ([Bykov v. Rusia](#), 2009, §102) și nu puteau să nu fie cunoscute instanțelor. Solicitățile lui Vadim Creciun adresate lui Marcel Grițunic nu pot fi considerate presiuni pentru a obține o declarație de recunoaștere a vinovăției. Este greu de imaginat că un procuror poate fi constrâns, prin solicitări nefondate ale unei persoane, fiica căreia este vizată într-o cauză penală instrumentată anterior de acel procuror. Simpla utilizare a unor măsuri speciale sau a unei operațiuni sub acoperire nu constituie

încălcare a dreptului la un proces echitabil.

65. Chiar dacă în cererea de apel procurorul a criticat dur motivele sentinței, inclusiv din perspectiva caracterului irațional și divergent al argumentelor ei, instanța de apel doar a reprodus argumentele formulate de prima instanță. Nici prima instanță, nici cea de apel, nu au explicat de ce procurorul Marcel Grițunic la întâlnirea cu Creciun din 05 noiembrie 2015 își cerea scuze de la ultimul și nici care este semnificația afirmației lui „hai veniți luni și vă dau”.

66. Instanțele nu au indicat niciun element concret din care să rezulte că declarațiile lui Vadim Creciun ar fi lipsite de logică, ar fi contradictorii sau ar fi fost infirmate de alte mijloace de probă. Acestea au fost analizate în mod izolat, fără a fi coroborate cu probele materiale și tehnice existente la dosar. Motivul de răzbunare, reținut de instanța de apel, nu este susținut de probele administrate. Vadim Creciun a depus declarații sub jurământ, fiind preîntâmpinat despre răspunderea penală pentru declarații mincinoase. Cronologia faptelor contrazice ipoteza unui motiv de răzbunare. Procesul penal în temeiul art. 236 Cod penal a fost pornit inițial doar în privința Angelei Creciun. Urmărirea penală a fost extinsă și în privința lui Vadim Creciun ulterior transmiterii banilor către Marcel Grițunic.

67. În contextul în care infracțiunea de corupere pasivă se consumă de la primirea sau de la acceptarea unor mijloace bănești necuvenite, în scopul realizării sau nerealizării unor obligații funcționale, realizarea sau nerealizarea promisiunii făcute este irelevantă pentru calificare. Instanțele trebuiau să verifice doar dacă acțiunea promisă intra în sfera atribuțiilor persoanei publice inculpate (para. 5, 5.1 și 5.2 din Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție [nr. 11 din 22 decembrie 2014](#)). Marcel Grițunic a fost acuzat că a acceptat și primit 500 de dolari SUA și 2000 de lei, în scopul adoptării unei hotărâri favorabile în raport cu Angela Creciun (para. 7). Creciun a indicat asupra primirii de către inculpat, la 17 ianuarie 2015, a unei părți din bani (200 dolari și 2000 de lei) și a acceptării transmiterii în viitor a sumei de 300 de dolari, în scopul luării unor decizii favorabile Angelei Creciun. Prin urmare, constatarea instanțelor de fond și apel că Marcel Grițunic nu a realizat acțiunea promisă este irelevantă. Argumentul că în noiembrie 2015 inculpatul nu avea competența de a realiza promisiunea invocată de Creciun este irelevant, în condițiile în care ultimul susținea că primirea banilor a avut loc în ianuarie 2015. În acest caz, firul analizei trebuia orientat spre verificarea atribuțiilor inculpatului în perioada decembrie 2014 - februarie 2015, elucidarea potențialelor contacte dintre inculpat și martor, precum și spre aprecierea viabilității versiunii că Marcel Grițunic avea un motiv de a restitui lui Creciun careva mijloace bănești, precum și dacă a făcut-o sau nu.

68. Măsurile speciale de investigații au fost dispuse în condiții ce nu sufereau amânare (para. 12). Ele erau determinate de sesizarea depusă la 04 noiembrie 2015 de Vadim Creciun (para. 8). În sesizare se indica direct că Marcel Grițunic a solicitat și a primit mijloace bănești ce nu i se cuvin pentru a nu realiza acțiuni

conform funcției sale de procuror. În asemenea condiții, argumentul referitor la lipsa unei bănueli rezonabile la momentul dispunerii măsurilor speciale de investigații din 05 și din 09 noiembrie 2015 este eronat.

69. Chiar dacă au declarat inadmisibile declarațiile lui Vadim Creciun și înregistrările din 05 și 09 noiembrie 2015, instanțele au recurs la aprecierea și analiza lor. Ele au conchis că informațiile relevate de probe nu demonstrează faptele incriminate și nici elementele componenței de infracțiune (para. 25 și 37). Astfel de abordări contradictorii ridică și mai multe dubii privind temeinicia deciziei instanței de apel. Art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală instituie două reguli. Potrivit primei reguli, fiecare probă trebuie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității. Sensul acestor noțiuni este cel redat de art. 6 Cod de procedură penală. A doua regulă impune ca toate probele în ansamblu să fie apreciate din punct de vedere al coroborării lor. Aceste reguli se aplică doar probelor admisibile. Probele inadmisibile nu pot fi puse la baza sentinței. Declararea unei probe ca inadmisibile, urmate de analiza conținutului ei, în contextul fondului ridică o problemă de logică și o eroare de aplicare a art. art. 101, 94 și 95 Cod de procedură penală pe care nicio instanță rezonabilă nu ar comite-o vreodată.

70. Având în vedere cele menționate mai sus, decizia instanței de apel și sentința se bazează pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor esențiale. Prin urmare, recursul urmează a fi admis, iar aceste hotărâri casate în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

71. Inițial, procurorul a cerut trimiterea cauzei la rejudecare. Ulterior, acesta a solicitat emiterea unei sentințe de condamnare. Criticile vizează exclusiv modul de apreciere a probelor și interpretarea normelor de procedură penală incidente. Părțile au fost convocate în ședință la Curtea Supremă de Justiție. Cauza se caracterizează printr-un număr limitat de martori și lipsa necesității obținerii unui raport de expertiză. Vadim Creciun a fost audiat în instanța de recurs, iar înregistrările au fost reexamine. Prin urmare, eroarea judiciară poate fi corectată în instanța de recurs, iar trimiterea cauzei la rejudecare nu este posibilă. Completul nu poate decât să soluționeze irevocabil cauza.

b. Temeinicia acuzației

72. Acuzarea se bazează pe declarațiile lui Vadim Creciun și înregistrările efectuate cu implicarea acestuia. Curtea Supremă de Justiție a indicat că chiar și declarația credibilă a unui singur martor, atunci când coroborează cu alte probe este suficientă pentru constatarea faptei (încheierea nr. [1ra-138/2024](#), § 21; [1ra-1146/2024](#), § 29).

73. La 09 noiembrie 2015, în biroul lui Marcel Grițunic, de la Vadim Creciun a fost ridicată suma de 500 de dolari SUA și 2.000 de lei (para. 14). Vadim Creciun a indicat că acești bani i-au fost restituiți de către Marcel Grițunic în contextul în care ultimul i-a primit la 17 și 21 ianuarie 2015 pentru a emite o soluție favorabilă fiicei sale în cadrul cauzei penale în care ea era urmărită penal

în baza art. 236 Cod penal. Creciun a indicat că restituirea a fost determinată de nerealizarea și tergiversarea promisiuni făcute.

74. Vadim Creciun a făcut declarații consecvente și clare la toate fazele procesului (para. 8-11, 52), iar instanța nu găsește motive de a pune la îndoială credibilitatea acestora. El a relatat că la 17 ianuarie 2015, atunci când l-a întrebat pe Grițunic cum să procedeze, deoarece fiica sa este în afara țării și are copil, procurorul i-a spus să procedeze așa cum procedează toți și i-a dat de înțeles că trebuiesc bani (para. 11 și 52). Marcel Grițunic ar fi primit de la el 2.000 de lei și 200 de dolari pentru ca în cauza penală împotriva fiicei sale, Angela Creciun, să fie adoptată o soluție favorabilă acesteia. Potrivit martorului, banii au fost puși în mapa indicată de inculpat. Quantumul sumelor a fost determinat de procuror, care a indicat în două reprize că suma de 2.000 de lei plus suma de 200 de dolari, transmise inițial, sunt insuficiente. La întrebarea cât mai trebuie, Grițunic i-a arătat încă trei degete. Tot atunci Grițunic ar fi acceptat ca 300 de dolari să-i fie aduși ulterior în același scop. Transmiterea lor a avut loc la 21 ianuarie 2015. Martorul a declarat că atunci Grițunic l-a asigurat că va soluționa cazul „pozitiv” în favoarea fiicei lui, iar banii sunt pentru a „închide dosarul cu totul” (para. 11), după care a înțeles că banii erau pentru a evita detenția fiicei sale (para. 52).

75. Marcel Grițunic nu a negat contactele cu Vadim Creciun din 05 și 09 noiembrie 2015, care au fost înregistrate. El a recunoscut că pe înregistrări este vocea lui.

76. În cadrul discuției din 05 noiembrie 2015 (para. 13), Vadim Creciun îi cere clar socoteală lui Marcel Grițunic pe marginea cauzei penale ce o vizează pe fiica. El îi spune direct lui Grițunic că i-a dat banii ceruți de el și că, la indicația lui, i-a pus într-o mapă. El îi cere să se decidă, sau îi hotărăște întrebarea, sau îi restituie acei bani. Marcel Grițunic nu reacționează la aceste acuzații deosebit de serioase. El inițial șovăie, spune că au purtat anterior discuții explicative, încearcă să-i arate martorului ceva scris la telefonul mobil, după care cere ca soția lui Creciun să se îndepărteze și îl întreabă pe Vadim Creciun dacă „îl înțelege pe el ca bărbat”. Atunci când Vadim Creciun îi cere repetat să-i spună la ce oră să vină pentru restituirea banilor, Grițunic răspunde că încă nu-i terminat nimic. După ce Creciun îi reproșează că fotografia fiicei stă pe panoul de căutare, Grițunic repetă din nou că nu este terminat nimic. Creciun spune că fiica sa poate să vină acasă doar peste un an, iar Grițunic răspunde „las să vină peste un an în așa caz”. În continuare Creciun îl întreabă dacă luni îi întoarce banii, iar Grițunic îi răspunde în șoaptă afirmativ. În continuare Creciun spune „bine, toți grămadă”.

77. Înregistrarea din 09 noiembrie 2015 (para. 13) denotă că Vadim Creciun a intrat în biroul lui Marcel Grițunic, s-a salutat cu el și i-a spus că a venit conform înțelegerii. Grițunic îi spune ceva nedeșluit după care Creciun îl întreabă dacă sunt toți, iar Grițunic îi răspunde „numără”. Creciun numără banii, după care spune că sunt toți. Chiar dacă în vizorul camerei nu apare nemijlocit momentul transmiterii banilor, autorul transmiterii se deduce ușor din discuțiile care au loc,

coroborat cu înregistrarea din 05 noiembrie 2015. La 05 noiembrie Creciun i-a solicitat de mai multe ori lui Marcel Grițunic restituirea banilor primiți în ianuarie 2015. Întâlnirea din 09 noiembrie 2015 a fost stabilită de însuși Marcel Grițunic la 05 noiembrie 2015. Scopul ei rezultă din discuția din 05 noiembrie 2015 și era acela de a întoarce mijloacele bănești primite anterior.

78. Marcel Grițunic a explicat că el a avut două trei contacte telefonice cu Vadim Creciun doar în contextul audierii ultimului în cadrul cauzei nr. 2014240473, după dispariția lui Angela Creciun (para. 20). Această versiune a fost preluată de instanțele de fond (para. 26) și apel (para. 37). Materialele cauzei 2014240473 denotă că Vadim Creciun a fost audiat în calitate de martor de ofițerul de urmărire penală la 29 decembrie 2014 la IP Nisporeni, iar Angela Creciun a fost recunoscută și audiată în calitate de bănuită la 05 ianuarie 2015. La 23 ianuarie 2015, IP Nisporeni a propus punerea sub învinuire a Angelei Creciun și trimiterea cauzei în judecată. Procurorul ierarhic l-a desemnat pe Marcel Grițunic să decidă acest aspect conform art. 290 Cod de procedură penală. La 06 februarie 2015 Marcel Grițunic a emis ordonanța de reținere și de punere sub învinuire în contumacie a lui Angela Creciun. La 16 și 23 martie 2015, el a emis ordonanțele de anunțare în căutare a Angelei Creciun și de suspendare a urmăririi penale până la stabilirea locului aflării ei (para. 16). Descifrarea apelurilor telefonice denotă că între numărul procurorului Grițunic și cel al martorului Vadim Creciun au existat conexiuni la 06 februarie 2015 ora 10:50, 10 februarie 2015 ora 08:48, 18 februarie 2015 ora 08:18, 24 februarie 2015 ora 10:11 și 10:27, 14 septembrie 2015 ora 07:51, 15 septembrie 2015 ora 11:09 (para. 17). Contrapunerea acestor informații denotă că Vadim și Angela Creciun au fost audiați la 24 decembrie 2014 și respectiv 05 ianuarie 2015 de către organul de urmărire penală nu și de procuror. În acea perioadă, apeluri telefonice între martor și procurorul Grițunic nu au existat. Din contra, după intervalul de timp indicat de martor (17-21 ianuarie 2015), între cei doi au avut loc mai multe apeluri, inclusiv în momentul emiterii ordonanței de punere sub învinuire și reținere (06 februarie 2015). În aceste circumstanțe, explicația inculpatului aferent contactelor telefonice dintre el și Creciun nu este plauzibilă. Aceleași informații sprijină versiunea susținută constant de Vadim Creciun.

79. Marcel Grițunic a indicat că în noiembrie 2015 dosarul era deja suspendat și transmis la procurorul superior, motiv pentru care el nu mai putea adopta vreo hotărâre favorabilă. Instanța de fond (para. 28) și de apel (para. 39) au preluat acest argument și au indicat că înscrisurile din cauza nr. 2014240473 denotă că Marcel Grițunic a realizat corespunzător atribuțiile ce-i reveneau la conducerea urmăririi penale în cauza de referință. El a emis ordonanța de anunțare în căutare și de reținere și nu a dispus încetarea sau clasarea procesului. Ele au apreciat că înscrisurile din cauză demonstrează că Marcel Grițunic nu a comis faptele incriminate și nu au reținut că acestea demonstrează că la 17 - 21 ianuarie 2015, inculpatul deținea atribuția de a realiza acțiunile invocate de martor. Această abordare este greșită. Înscrisurile ridicate din cauza penală cu nr. 2014240473

(pornită împotriva lui Angela Creciun) (para. 16) demonstrează că la 17 ianuarie 2015 urmărirea penală era condusă de către Marcel Grițunic. Această atribuție i-a fost conferită încă la 24 decembrie 2014, în temeiul rezoluției procurorului ierarhic. La 24 decembrie 2014 și 20 ianuarie 2015, Marcel Grițunic a emis ordonanțe de fixare și de prelungire a termenului de urmărire penală. Această circumstanță demonstrează că, la 17 și 21 ianuarie 2015, când martorul Vadim Creciun susține că a transmis în două tranșe banii, Marcel Grițunic era competent să dispună încetarea sau clasarea cauzei penale, precum și decidă sau să propună măsura preventivă în privința Angelei Creciun. Prin urmare, susținerile referitoare la lipsa competenței inculpatului de a întreprinde acțiunile menționate de martor sunt neîntemeiate.

80. Apărarea nu a indicat niciun element concret din care să rezulte că declarațiile lui Vadim Creciun ar fi lipsite de logică, ar fi contradictorii sau ar fi fost contrare cu alte mijloace de probă. Argumentele potrivit cărora Vadim Creciun ar face declarații incriminatoare cu scopul de a se răzbuna pe inculpat nu pot explica coroborarea de mai sus a probatoriului. Martorul a invocat transmiterea banilor încă de la 05 și 09 noiembrie 2015. La acel moment el nu era urmărit penal și nici nu știa că va fi urmărit penal. O relație tensionată apărută ulterior între martor și inculpat nu constituie un criteriu suficient pentru excluderea valorii probatorii a declarațiilor care nu prezintă contradicții majore și sunt coroborate cu probe esențiale.

81. Completul reiterează că decizia acuzatului de a păstra tăcerea nu înseamnă că aceasta nu poate avea implicații asupra dosarului penal. Instanța de judecată poate trage concluzii defavorabile apărării ca urmare a refuzului acuzatului de a oferi explicații în situații în care, în mod evident, aceste explicații ale acuzatului se impun (*mutatis mutandis* hot. CtEDO [*John Murray v. Marea Britanie*](#) [MC], 1996, § 47). Marcel Grițunic nu a dat nici o explicație rezonabilă conduitei sale din 05 noiembrie 2015, a lipsei unei negări de primire a banilor, a încercării de a comunica cu Creciun prin mesaje scrise la ecranul telefonului. El nu a explicat la ce se referă afirmațiile sale adresate lui Vadim Creciun că încă nimic nu este terminat, că roagă să fie înțeles, că Angela Creciun poate să vină în țară și peste un an, că este gata să se pună în genunchi în fața lui Creciun și soției sale. Grițunic nu a explicat acest comportament, care nu poate vorbi decât despre existența unei datorii a inculpatului față de Vadim Creciun. Apărarea de asemenea nu a explicat plauzibil care a fost scopul întâlnirii stabilite de inculpat pentru 09 noiembrie 2015 și ce urma inculpatul să „dea” lui Creciun.

82. Vadim Creciun nu a indicat că banii transmiși lui Marcel Grițunic ar fi fost falși. El a indicat că el nu poate deosebi banii adevărați de cei falși și a admis că banii pe care i-a transmis lui Marcel Grițunic erau adevărați. Inculpatul nu a invocat primirea de la Creciun a unor bani falși nici la 05 și nici la 09 noiembrie 2015. Din contra, în înregistrarea din 05 noiembrie 2015 el a indicat că va restitui totul. La 09 noiembrie 2015 el i-a transmis lui Vadim Creciun bani adevărați (para. 14-15). Probe concludente care să susțină teza caracterului fals al banilor

transmiși în ianuarie 2015 la dosar nu sunt. În orice caz, acest argument este neesențial. Simpla pretindere a banilor, chiar și fără primirea acestora, reprezintă o formă a laturii obiective a art. 324 Cod penal.

83. Apărarea a invocat că interceptările audio și video au fost cercetate de pe copii, nu de pe purtătorul original de informații, iar asta îi împiedică să verifice autenticitatea și proveniența înregistrărilor. Inculpatul nu a negat existența discuțiilor din 05 și 09 noiembrie 2015 și nici că pe înregistrări este vocea sa (para. 20-21 și 53). Nici el, nici apărarea, nu a explicat care ar fi necesitatea numirii unei expertize sau verificării purtătorului original de informații, în condițiile în care existența discuțiilor nu a fost negată. Materialele cauzei reflectă sursa și modul în care înregistrările respective au apărut la dosar (para. 12-13). Cercetarea unei copii nu atrage, prin ea însăși, inadmisibilitatea probei, în lipsa unor indicii concrete de alterare sau denaturare a informației. Prin urmare, acest argument nu poate fi reținut.

84. Informațiile și concluziile care reies din probele analizate la paragrafele 73-84 demonstrează dincolo de orice dubiu rezonabil că la 17 ianuarie 2015 inculpatul a primit 200 dolari și 2000 de lei și a acceptat transmiterea în viitor a încă 300 de dolari. La 21 ianuarie 2015, el a primit și cei 300 de dolari anterior acceptați. Sumele primite și acceptate nu i se cuveneau lui Marcel Grițunic. Ele au fost primite pentru emiterea unei decizii favorabile bănuitei Angela Creciun în cauza 2014240473. La ziua primirii banilor, Grițunic conducea urmărirea penală în cauza 2014240473. Potrivit art. 52 din Codul de procedură penală, realizarea acțiunilor promise erau în competența sa. Promisiunea de emitere a actului procesual favorabil explică primirea de către inculpat a mijloacelor financiare în ianuarie 2015 și restituirea lor, la cererea lui Creciun după nerealizarea promisiunii făcute. Probele din dosar demonstrează că Marcel Grițunic înțelegea caracterul prejudiciabil al faptelor sale, și-a dorit realizarea lor și a acționat în vederea consumării acestora. Nu a fost negat faptul că, în calitatea sa de procuror, Marcel Grițunic era persoană de demnitate publică conform art. 123 alin. (3) Cod penal.

85. Vadim Creciun a indicat constant că Marcel Grițunic a primit și acceptat mijloace necuvenite de la el la 17 și 21 ianuarie 2015 (para. 10 și 52). În cadrul discuției din 05 noiembrie 2015, Marcel Grițunic a indicat de două ori, că încă nu este totul decis (încă nu s-a terminat nimic). Din contextul discuției este evident că el se referă la faptul că emiterea unei soluții favorabile încă este posibilă. Aceste informații sprijină declarațiile martorului că banii au fost oferți pentru adoptarea în cauza penală a unei soluții favorabile fiicei lui Vadim Creciun. Vadim Creciun a indicat că Marcel Grițunic nu i-a comunicat că dacă nu aduce banii, fiica sa riscă pedeapsă, el nu l-a amenințat cu acest fapt. Acesta doar i-a dat de înțeles că trebuie bani, i-a sugerat câți și i-a arătat unde să-i pună. Aceste afirmații, prin ele însele nu sunt suficiente să demonstreze existența unei forme a extorcării, adică a punerii victimei în situația care să o determine să transmită suma pretinsă. Conduita inculpatului la 05 și 09 noiembrie 2015 exclude

versiunea extorcării banilor de către el. Alte probe care să confirme extorcarea, partea acuzării nu a prezentat. Prin urmare, extorcarea nu poate fi reținută.

86. La ziua comiterii faptei, aceasta ar fi fost încadrată conform art. 324 alin. (3) lit. a) Cod penal. Prin Legea 136/2024, art. 324 Cod penal a fost modificat. Suma primită de Marcel Grițunic (500 de dolari SUA și 2000 de lei) depășește 100 de unități convenționale. Analiza [in concreto](#) a faptelor lui Marcel Grițunic din 17-21 ianuarie 2015 denotă că acestea nu sunt dezincriminate. Ele continuă să fie incriminate de art. 324 alin. (3) Cod penal (în redacția la ziua de astăzi).

87. Instanța trebuie să aplice legea penală mai blândă. Atunci când decide care lege este mai blândă, instanța va începe de la pedeapsa principală prevăzută și o va analiza în coroborare cu pedepsele complementare obligatorii, pentru a decide în ansamblu care lege prevede o pedeapsă mai blândă pentru condamnat, inclusiv ținând cont de potențialul impact al pedepsei asupra situației concrete a inculpatului. Completul de asemenea reiterează că instanța de judecată nu este în drept să creeze o lege terță prin îmbinarea unor pedepse din legi existente la diferite perioade de timp.

88. Setul de sancțiuni prevăzute de art. 324 alin. (3) lit. a) Cod penal (în redacția contemporană faptei) era închisoare de la 7 la 15 ani cu amendă în mărime de la 8.000 (160.000 de lei) la 10.000 unități convenționale (200.000 de lei) și privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 10 la 15 ani. Setul de sancțiuni prevăzute de art. 324 alin. (3) Cod penal (în redacția la ziua de astăzi) este închisoare de la 3 la 7 ani, amendă în mărime de la 6.000 (300.000 de lei) la 8.000 de unități convenționale (400.000 de lei) și privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 5 la 10 ani. Ambele seturi de sancțiuni stabilesc închisoarea ca pedeapsă principală precum și amenda și privarea de dreptul de a desfășura o anumită activitate ca pedepse complementare obligatorii.

89. Pedepsele închisorii și a privării de drept prevăzute de legea în vigoare la ziua comiterii faptei sunt mai lungi decât cele de la ziua de astăzi. Chiar dacă pedeapsa amenzii calculată conform legii vechi (art. 64 Cod penal combinat cu art. 324 alin. (3) lit. a) Cod penal în redacția din 17-21 ianuarie 2015) era în general mai mică în raport cu pedeapsa amenzii calculată conform aceluiași articole din legea nouă, setul de sancțiuni stabilit de legea contemporană deciziei, este mai blând decât cel stabilit de legea contemporană faptei. Logica politicii penale promovate de legiuitor este aceea de a reduce pedeapsa privativă de libertate și de a majora pedeapsa amenzii. Pedeapsa închisorii din legea nouă este practic în jumătate față de cea stabilită de legea veche, iar minimul pedepsei din legea veche este egal cu maximul din legea nouă, iar maximul din legea veche este de peste două ori mai mare decât maximul din legea nouă, diferența fiind de opt ani. Amenda calculată conform legii noi este de aproape două ori mai mare decât cea din legea veche. Legea nouă presupune și o diminuare semnificativă a

termenului privării de drept. Având în vedere durata considerabil mai lungă a pedepsei cu închisoarea, setul de sancțiuni stabilit de legea nouă este mai favorabil lui Marcel Grițunic, în pofida amenzii mai mari. Prin urmare, legea nouă este legea mai blândă, care, conform art. 10 Cod penal trebuie aplicat retroactiv. Prin urmare, fapta comisă de Marcel Grițunic urmează a fi încadrată conform art. 324 alin. (3) Cod penal (în redacția la ziua de astăzi).

d. Pedepsa

90. Marcel Grițunic a comis o infracțiune gravă de corupție. El deținea funcția de procuror. Prin jurământul depus, el s-a angajat să apere ordinea de drept și să își exercite în mod obiectiv și imparțial atribuțiile. Marcel Grițunic are vârsta de 44 de ani, este căsătorit și are la întreținere un copil minor.

91. Procesul în privința inculpatului durează mai mult de zece ani. La data deciziei a expirat mai mult de $\frac{2}{3}$ din termenul de prescripție de 15 ani, fiind incident art. 76 alin. (1) lit. l) Cod penal. Circumstanțe agravante, în sensul art. 77 Cod penal, nu au fost invocate de acuzare. Prin urmare, completul consideră justificată stabilirea unei pedepse principale sub formă de închisoare pe un termen de patru ani în penitenciar de tip semiînchis. Termenul pedepsei se va calcula din momentul reținerii efective a lui Marcel Grițunic în vederea punerii în executare a deciziei. În termen se va introduce perioada reținerii și privării de libertate de la 09 noiembrie 2015 la 22 martie 2016 (para. 19).

92. Marcel Grițunic nu a recunoscut infracțiunea comisă. El a comis o faptă care afectează grav încrederea în funcționarea unei instituții menirea căreia este combaterea fenomenului infracțional. Faptele de corupție de asemenea subminează dezvoltarea economică a oricărei țări și încrederea societății în statul de drept. Scopul comiterii infracțiunii a fost de a zădărnici eforturile de tragere la răspundere a unei persoane acuzate de comiterea unei infracțiuni. În asemenea condiții, aplicarea unei pedepse aproape de minim și suspendarea executării acestuia ar echivala cu tolerarea unor astfel de fapte. Prin urmare, aplicarea art. 90 Cod penal este imposibilă.

93. Marcel Grițunic a primit o sumă care nu depășește cu mult cuantumul de 100 de unități convenționale, care atrage încadrarea faptei conform art. 324 alin. (3) Cod penal (în redacția la ziua de astăzi). După comiterea infracțiunii, Grițunic a acceptat să restituie banii primiți și și-a cerut scuze de la Vadim Creciun. El are la întreținere un copil minor. Prin urmare, în temeiul art. 90¹ alin. (2) Cod penal, instanța dispune executarea a $\frac{1}{2}$ din pedeapsa stabilită în penitenciar și suspendarea a $\frac{1}{2}$ din pedeapsă pe un termen de probațiune de trei ani. În perioada de probațiune, Marcel Grițunic se va conforma obligației prevăzute de art. 90 alin. (6) lit. a) și b) Cod penal.

94. Art. 324 alin. (3) Cod penal stabilește două pedepse complementare obligatorii, amenda și privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice sau de a exercita o anumită activitate. Având în vedere cele specificate la para. 90-93, termenul pedepsei închisorii aplicate precum și suspendarea parțială a executării

ei, completul consideră justificat de a aplica lui Marcel Grițunic pedeapsa cu amenda în mărime de 7.000 de unități convenționale, ceea ce reprezintă 350.000 de lei, și privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe o perioadă de nouă ani.

e. Confiscarea și soarta corpurilor delict și a mijloacele de probă

95. Acuzarea solicită confiscarea contravalorii mijloacelor bănești în sumă de 500 de dolari SUA și 2.000 de lei, acceptați și primiți de la Vadim Creciun. Potrivit art. 106 alin. (1) și (2), lit. b) Cod penal, sunt supuse confiscării speciale bunurile(inclusiv valorile valutare), rezultate din infracțiuni. Mijloacelor bănești în sumă de 500 de dolari SUA și 2.000 de lei au fost recunoscute în calitate de corpuri delict. Instanța de fond a dispus păstrarea acestora de către acuzatorul de stat. Întrucât acestea au fost folosite la comiterea infracțiunii, instanța dispune trecerea mijloacelor bănești în venitul statului, în acord cu prevederile art. 162 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală

96. Prin ordonanțele organului de urmărire penală din 30 noiembrie 2015, au fost recunoscute în calitate de corp delict mai multe obiecte (f.d. 36 -37, 54-55, 77-78, Vol. I). Prin sentință sau decizie, soarta acestora nu a fost soluționată. Conform art. 157 alin. (1) Cod de procedură penală, documentele în orice formă, inclusiv electronică, care conțin sau adevăresc circumstanțe relevante pentru cauză, constituie mijloace materiale de probă. Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, documentele care constituie corpuri delict se păstrează în dosar pe întreaga durată de păstrare a acestuia. În aceste condiții, instanța dispune păstrarea corpurilor delict la materialele cauzei penale pe tot termenul de păstrare a dosarului.

97. Din motivele de mai sus, în temeiul art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. d) Cod de procedură penală, în numele Legii,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Admite recursul declarat de procurorul Oleg Popov, casează integral decizia Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2024 și sentința Judecătorei Strășeni, sediul Central, din 08 februarie 2019, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre prin care:

a. Marcel Grițunic se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (3) Cod penal (redacția la ziua de astăzi) și se condamnă la:

i. 4 (patru) ani de închisoare în penitenciar de tip semiînchis cu calcularea termenului din momentul reținerii efective și includerea în termen a perioadei de la 09 noiembrie 2015 la 22 martie 2016;

În temeiul art. 90¹ alin. (2) Cod penal, instanța dispune executarea a ½ din pedeapsa stabilită în penitenciar și suspendarea a ½ din pedeapsă pe un termen de probațiune de trei ani. În perioada de probațiune, Marcel Grițunic se va conforma obligației prevăzute de art. 90 alin. (6) lit. a) și b) Cod penal.

- ii. amendă în mărime de 7.000 de unități convenționale, ce reprezintă echivalentul a 350.000 (trei sute cincizeci mii) de lei;
- iii. privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 9 (nouă) ani;
- b. trece în venitul statului mijloacelor bănești în sumă de 500 de dolari SUA și 2.000 de lei;
- c. corpurile delictive și mijloacele de probă de păstrat la materialele cauzei penale.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Stella Bleșceaga

Judecători

Leonid Chirtoacă

Alexandru Negru

Digitally signed by Negru Alexandru
Date: 2026.04.24 20:16:54 MSK
Reason: MoldSign Signature
Location: Moldova

MOLDOVA EUROPEANĂ

